

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

**Jelen előterjesztés csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetése folyamatban van. A minisztériumok közötti egyeztetés során az előterjesztés koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért jelen formájában nem tekinthető a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium álláspontjának. A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt előterjesztés valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!**

**A tervezet előterjesztője**

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

**Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter**

## **ELŐTERJESZTÉS**

**a Kormány részére**

**a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004.  
évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény  
tervezetéről**

**Budapest, 2011. augusztus**

# HATÁSVIZSGÁLATI LAP

## I. A végrehajtás feltételei

A közpolitikai cél megvalósításához jogszabály-módosítás szükséges, a Ket. módosításának előkészítéséhez, egyeztetéséhez külön anyagi, személyi feltételek biztosítására nincs szükség.

## II. A társadalmi hatások összefoglalása

### 1. Elsődleges, célzott hatások

Az ügyféli érdekek és a hatóságok működőképessége biztosítandóságának figyelembe vétele mellett a hatósági eljárások hatékonyságának növelése, az adminisztratív terhek csökkentése, a hatósági ügyintézés racionalizálása.

### 2. Másodlagos hatások

Az előterjesztés növeli az állami feladatellátás színvonalát, az ügyfelek elégedettségérzetét, emellett a hatósági kontroll is hatékonyabb lesz, mindezzel hozzájárulva Magyarország versenyképességének javításához.

## III. Társadalmi költségek

### a) A vállalkozások pénzügyi terhei

Az előterjesztés a vállalkozások pénzügyi terheit közvetlenül nem érinti.

### b) A háztartások pénzügyi terhei

Az előterjesztés a háztartások pénzügyi terheit közvetlenül nem érinti.

### c) Az előterjesztéssel érintett valamely konkrét társadalmi csoport terhei

Az előterjesztés valamely konkrét társadalmi csoport pénzügyi terheit közvetlenül nem érinti.

### d) Hatékonysági és versenyképességi költségek

Az előterjesztés nincsen közvetlen hatással a beruházásokra, a megtakarításokra és a gazdasági alkalmazkodóképességre.

### e) Az előterjesztés adminisztratív terhei

Az előterjesztésnek társadalmi adminisztratív terhei nincsenek.

#### **IV. Költségvetési hatások**

Az előterjesztés szerinti törvénymódosítás kapcsán a Ket. végrehajtási fejezetének újrászabályozása vethet fel a NAV tekintetében releváns költségvetési hatást. E tárgykörben a pontos hatásvizsgálat és a szükséges finanszírozási feltételek megteremtése érdekében az NGM-mel egyeztetés van folyamatban.

#### **V. Egészségügyi hatások**

Az előterjesztés e tekintetben nem releváns.

#### **VI. Környezeti hatások**

Az előterjesztés e tekintetben nem releváns.

## **2011. évi ... törvény**

### **a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról**

#### *1. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása*

##### 1. §

(1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 332. §-a a következő (2a)-(2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A keresetlevél benyújtásának a végrehajtásra nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti. A végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig nem foganatosítható.

(2b) A végrehajtás felfüggesztésének hatálya kiterjed a határozaton alapuló jogok gyakorlására is.

(2c) Nincs helye a végrehajtás felfüggesztésének, ha a határozat

a) a polgári védelmi szolgálat ellátásával kapcsolatos kötelezettséget állapít meg,

b) jogerős bírósági döntés végrehajtását szolgálja,

c) a honvédelmi kötelezettségek részét képező gazdasági és anyagi szolgáltatással kapcsolatos kötelezettséget állapít meg.”

(2) A Pp. 330. § (2) bekezdésében a „keresetlevelet az elsőfokú” szövegrész helyébe a „keresetlevelet jogszabálysértésre hivatkozással az elsőfokú” szöveg lép.

#### *2. A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény módosítása*

##### 2. §

A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény célja, hogy elősegítse a természetes személyek és más személyek személyi és vagyoni jogaival kapcsolatban felmerült azon polgári jogviták rendezését, amelyekben a felek rendelkezési jogát törvény nem korlátozza, valamint az ellenérdekű ügyfelek részvételével zajló közigazgatási hatósági eljárásban a felek közötti egyezség létrehozásának támogatása.”

### *3. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosítása*

#### 3. §

(1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A közigazgatási hatóság tájékoztatja az ellenérdekű ügyfelek részvételével zajló közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfeleket a közvetítő igénybevételének lehetőségéről, valamint feltételeiről.”

(2) A Ket. 12. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A törvény hatálya, alkalmazandósága”

(3) A Ket. 13. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„f) az audiovizuális médiaszolgáltatás nyújtására és a sajtótermék kiadására irányuló tevékenység felügyeletével, a média- és hírközlési igazgatással, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, tevékenységek, az audiovizuális médiaszolgáltatások és a sajtótermékek piaci felügyeletével, piacszabályozásával, ellenőrzésével kapcsolatos eljárásban,”

(4) A Ket. 14. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Törvény vagy kormányrendelet e törvény rendelkezéseitől eltérő szabályokat állapíthat meg a közbeszerzéssel kapcsolatos jogorvoslati eljárásban.”

(5) A Ket. a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § Ha törvény eltérően nem rendelkezik, e törvény rendelkezéseit a hatálybalépésük után indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

(6) A Ket. 15. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hatósági eljárásban az egyesületeket, amelyeknek tevékenysége a hatósági eljárásban érintett alapvető jog védelmére vagy közérdek érvényre juttatására irányul, megilleti a nyilatkozattételi jog. Jogszabály meghatározott ügyekben további jogosultságokat, illetve ügyféli jogállást biztosíthat azoknak az egyesületeknek, amelyeknek tevékenysége a hatósági eljárásban érintett alapvető jog védelmére vagy közérdek érvényre juttatására irányul.”

(7) A Ket. 20. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ismételten mulasztó hatóságtól az ügy nem vonható el, és az eljárásra más hatóság nem jelölhető ki, ha a hatóság hatásköre hatósági igazolvány vagy hatósági bizonyítvány kiadására, hatósági nyilvántartás vezetésére terjed ki, vagy ha hatásköre kizárólagos. A hatóság legkésőbb a felhívástól számított tizenöt napon belül köteles eleget tenni elmulasztott kötelezettségének.”

(8) A Ket. 26. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A megkeresést

a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában szabályozott esetben tizenöt napon belül,

b) az (1) bekezdés c) pontjában szabályozott esetben nyolc napon belül,

c) ha az tanú meghallgatására, szemle lefolytatására irányul – az a) és b) ponttól eltérően – harminc napon belül,

d) ha a megkeresésben kért adat elektronikusan rögzített nyilvántartásban áll rendelkezésre, és a hatóságok közötti elektronikus kapcsolattartás nem kizárt, öt napon belül

kell teljesíteni.”

(9) A Ket. 26. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A megkeresett szerv vezetője az (5) bekezdés szerinti határidőt annak letelte előtt indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja. A megkeresett szerv az eljárási határidő meghosszabbításáról szóló végzését a megkereső hatósággal közli. A megkereső hatóság közli az ügyféllel a jogsegély határidejének meghosszabbításáról szóló végzést.”

(10) A Ket. 26. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a megkeresett szerv vagy személy határidőre nem teljesíti a megkeresést, a megkereső hatóság tájékoztatást kér a megkeresett szervtől vagy személytől ennek okáról. Ha a megkeresett szerv vagy személy nem teljesíti a tájékoztatást, illetve a megkeresés teljesítését továbbra is megtagadja vagy elmulasztja, akkor a megkereső hatóság jogosult az eljárási cselekményt elvégezni, továbbá ha a megkeresett szerv felügyeleti szervvel rendelkező hatóság, akkor felügyeleti eljárást kezdeményez, egyéb esetben jelzi a mulasztást a szerv vezetőjénél. A felügyeleti szerv tizenöt napon belül intézkedik.

(8) A megkeresés teljesítésének (7) bekezdés szerinti elmaradásából eredő többletköltségeket a megkeresett szerv téríti meg.”

(11) A Ket. 29. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hivatalból folytatott eljárásokra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.”

(12) A Ket. 29. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha jogszabály további értesítési formát nem állapít meg, a hatóság a hatásterületen élő ügyfeleket és a 15. § (5) bekezdésében meghatározott szervezeteket az eljárás megindításáról hirdetményi úton értesíti. Az értesítés közhírré tehető.”

(13) A Ket. 29. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A hatóság a hivatalbóli eljárást kezdeményező személyt vagy szervet kérelmére tájékoztatja az eljárás megindításáról, valamint a hatósági intézkedés szükségességéről és annak megtörténtéről.”

(14) A Ket. 31. § (1) bekezdése a következő i) és j) ponttal egészül ki:

„i) hivatalbóli eljárásban a tényállást nem tudta kellőképpen tisztázni, és további eljárási cselekménytől sem várható eredmény,

j) a hivatalbóli eljárás jogsértést nem tárt fel.”

(15) A Ket. 32. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:



„(6) Közvetítő igénybevételenek elrendelése esetén a hatóság a közvetítés várható időtartamára tekintettel egy alkalommal – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – legfeljebb hat hónapra elrendelheti az eljárás felfüggesztését. A hatóság a felfüggesztés időtartamára vonatkozó döntését indokolja.”

(16) A Ket. 33/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eljárások egyesítése esetén a hatóság a legkorábban indult ügy ügyintézési határidején belül jár el.”

(17) A Ket. a következő 33/C. §-sal egészül ki:

„33/C. § A hatóság intézkedik az elveszett vagy megsemmisült irat felkutatása vagy pótlása iránt, ennek érdekében az eljárásban részt vett személyeket meghallgathatja, illetve kiadmányokat, iratmásolatokat szerezhethet be. Az ügy iratainak pótlása mellőzhető, ha az elveszett vagy megsemmisült irat alapján hozott döntés jogerős és végrehajtható, ebben az esetben csak a döntés hiteles kiadmányát kell beszerezni.”

(18) A Ket. 34. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Jogszabály előírhatja, hogy az ügyfél a kérelmét az e célra rendszeresített formanyomtatványon vagy elektronikus kapcsolattartás esetén elektronikus úrlapon vagy szoftver használatával nyújtsa be. Ha törvény az elektronikus kapcsolattartást kötelezővé teszi, és a kérelmet elektronikus úrlapon vagy szoftver használatával kell benyújtani, az elektronikus űrlap kitölthető és letölthető, valamint a szoftver letölthető változatát a hatóság az elektronikus tájékoztatás szabályai szerint közzéteszi.”

(19) A Ket. 39.§-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Jegyzőkönyv, egyszerűsített jegyzőkönyv és hivatalos feljegyzés”

(20) A Ket. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A hatóság jegyzőkönyvet készít

a) a lefoglalásról,

b) a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz,

c) a tárgyalásról,

*d)* a közmeghallgatásról,

*e)* a biztosítási intézkedés elvégzéséről, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz,

*f)* jogszabályban meghatározott eljárási cselekményről.

(2) Ha az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy kéri vagy a hatóság az eljárás érdekében egyébként szükségesnek tartja, jegyzőkönyvet készít

*a)* a szóbeli kérelemről,

*b)* az ügyfél, a tanú, a szakértő meghallgatásáról,

*c)* a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság nem alkalmaz hatósági tanút,

*d)* minden más bizonyítási cselekményről.

(3) A jegyzőkönyv tartalmazza

*a)* a hatóság megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,

*b)* az eljárási cselekményben érintett személy nevét és lakcímét, eljárásjogi helyzetét és – ha azt a hatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,

*c)* az alkalmazott hatósági tanú nevét,

*d)* az eljárási cselekményben érintett személy jogaira és kötelességeire való figyelmeztetés megtörténtét,

*e)* az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, az (1) bekezdésben felsorolt eljárási cselekmények során tapasztalt, az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat, ideértve a hatósági tanú észrevételeit is,

*f)* a jegyzőkönyv készítésének helyét és időpontját, valamint

*g)* az eljárási cselekményben érintett személy, az eljárási képességgel nem rendelkező személy képviselője, a hatósági tanú, az eljáró ügyintéző és a jegyzőkönyvvezető oldalankénti aláírását.

(4) Az eljárási cselekményben érintett személy indokolt kérelmére nyilatkozatát, vallomását, szakértői véleményét vagy azok egyes részét a jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza.

(5) A hangfelvételre, valamint a kép- és hangfelvételre a jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat azzal kell alkalmazni, hogy azok a (3) bekezdés *a)-f)* pontjában felsoroltakat tartalmazzák. A hangfelvételt, valamint a kép- és hangfelvételt hordozó eszközt az iratokhoz kell csatolni, vagy arról az eljárás befejezéséig a (3) bekezdésnek megfelelő tartalmú jegyzőkönyvet kell készíteni.

(6) A hatóság a költségtakarékosság és hatékonyság követelményének megfelelően választja ki a jegyzőkönyv készítésének formáját. Az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője az ezzel járó költségek megtérítése mellett kérheti az általa megjelölt jegyzőkönyvezési forma alkalmazását.

(7) A hatóság egyszerűsített jegyzőkönyvet készít, ha jegyzőkönyv – az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy erre irányuló kérelme vagy a jegyzőkönyvkészítést indokoltá tévő körülmények hiányában – nem készül. Az egyszerűsített jegyzőkönyv tartalmazza felvételének helyét és időpontját, az ügy tárgyát és számát, a jogokra és kötelezettségekre való figyelmeztetés megtörténtét, az eljárási cselekmény megnevezését és rövid összefoglalását, az eljáró ügyintéző nevét és aláírását, a szóbeli kérelemről készült egyszerűsített jegyzőkönyv ezen kívül tartalmazza az ügyfél nevét és lakcímét, valamint a kérelem tartalmát.

(8) A hatóság az ügy megítélése szempontjából fontos vagy egyébként az ügy természetére tekintettel lényeges minden egyéb eljárási cselekményről hivatalos feljegyzést vehet fel vagy az eljárási cselekményt az iratra történő rávezetéssel rögzítheti. A hivatalos feljegyzés az eljárási cselekmény rövid összefoglalását, a készítés dátumát és a feljegyző aláírását tartalmazza.”

(21) A Ket. 41. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Egyezségi kísérlet, közvetítő igénybevétele”

(22) A Ket. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) Ha az ügy természete megengedi, a hatóság megkísérli egyezség létrehozását az ellenérdekű ügyfelek között.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyezségi kísérlet eredménytelensége esetén a hatóság folytatja az eljárást.”

(23) A Ket. a következő 41/A. §-sal és 41/B. §-sal egészül ki:

„41/A. § (1) A hatóság az ügyfelek erre irányuló közös kérelmére – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – közvetítőt vesz igénybe.

(2) Jogszabály kötelezővé teheti a közvetítő igénybevétele lehetőségének vizsgálatát.

(3) Ha valamely ügyfél kezdeményezi vagy a hatóság az ügy természetére tekintettel indokoltnak látja, a közvetítő igénybevétele tekintetében a hatóság határidő tűzésével az ügyfeleket nyilatkozattételre hívja fel. Az összes ügyfél beleegyezése a közvetítő igénybevételének feltétele.

(4) Ha az ügyfél közvetítő igénybevételére irányuló kérelme nyilvánvalóan az eljárás elhúzására irányul, vagy egyébként rosszhiszemű, vagy a közvetítő igénybevétele az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetne, a hatóság a közvetítő igénybevételének elrendelését megtagadja, és a rosszhiszemű ügyfelet a közvetítő igénybevételének elrendelését megtagadó végzésben eljárási bírsággal sújthatja.

(5) Ha a (4) bekezdésben foglalt körülmények a közvetítő eljárása során válnak nyilvánvalóvá, a hatóság az eljárás felfüggesztését megszünteti, és a rosszhiszemű ügyfelet eljárási bírsággal sújthatja.

(6) Közvetítőként a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény (a továbbiakban: Köt.) szerint névjegyzékbe vett közvetítő járhat el. A közvetítő – a szakértő részvételére vonatkozó rendelkezések, valamint a 35. § (1) bekezdés kivételével – a Köt. szerint jár el.

(7) Közvetítőként nem járhat el az sem, aki

a) ügyfél, az eljárásban ügyfélként részt vevő szervezet tulajdonosa, tisztségviselője, alkalmazottja,

b) a hatósággal vagy a hatóság felügyeleti szervével közszolgálati vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban áll.

41/B. § (1) A közvetítő igénybevételének elrendeléséről szóló végzés – a 72. § (2) bekezdésében foglaltakon túl – tartalmazza

*a)* a közvetítő nevét,

*b)* a közvetítői feladatot,

*c)* az ismert ügyfelek nevét, és

*d)* annak közlését, hogy a tevékenysége ellátásához szükséges információk hogyan érhetőek el.

(2) A közvetítő az alábbiakról való tudomásszerzésétől számított öt napon belül közli az igénybevételét elrendelő hatósággal, ha

*a)* a személyére nézve kizáró ok áll fenn,

*b)* feladatai ellátásához nem rendelkezik szakértelemmel, vagy

*c)* tevékenységének ellátásában egyébként akadályozott.

(3) A kizárási okot a közvetítő igénybevételének elrendeléséről, illetve a kizárási okról való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül az ügyfél is bejelentheti.

(4) A hatóság másik közvetítő igénybevételét rendeli el, ha

*a)* a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kizárási ok merül fel,

*b)* a közvetítői tevékenységre vonatkozó kizárási ok fennállását hivatalból észleli,

*c)* a közvetítő nem látja el feladatát,

*d)* az eljárás időtartama alatt a közvetítő a közvetítői tevékenységét szünetelteti, vagy

*e)* a közvetítőt a közvetítői névjegyzékből törölték.

(5) Ha a (4) bekezdés szerinti esetekben nincs mód másik közvetítő igénybevételére, akkor a hatóság az eljárás felfüggesztését megszünteti.

(6) A hatóság tájékoztatja a közvetítőt az ügy egyedi sajátosságairól.

(7) A közvetítő a feladatainak teljesítése érdekében

a) részt vehet az ügyfél, a tanú, a szakértő meghallgatásán, a szemlén és a tárgyaláson, a jelenlévőkhöz kérdést intézhet,

b) tájékoztató megbeszélést szervezhet, írásos anyagot készíthet az érintettek részére.

(8) Ha a közvetítő a tevékenységéből eredő kötelezettségeit neki felróható okból megszegi vagy elmulasztja, a hatóság írásban értesíti az igazságügyért felelős minisztert, valamint a közvetítőt eljárási bírsággal sújthatja.”

(24) A Ket. 42. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az ügyintéző és az adott ügyben kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezető hozzátartozója ügyének elintézésében nem vehet részt, kivéve a mérlegelést nem igénylő hatósági bizonyítvány kiállítására és hatósági nyilvántartásba vételre irányuló ügyekben.”

(25) A Ket. 43. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű hatóság, az a hatóság jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn, azzal, hogy határozatát és önálló jogorvoslattal megtámadható végzését a felügyeleti szerv vezetőjével is közli. Ebben az esetben a hatóság az ügyfelet haladéktalanul, de legkésőbb a kizárási ok felmerülésétől számított nyolc napon belül értesíti a kizárási fennállásáról, és tájékoztatja az irányadó eljárási rendről.”

(26) A Ket. 45. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hatóság és a szakhatóságok egyeztetés útján megállapodhatnak az engedélyezési feltételekről, ha azt az adott ügy sajátosságai lehetővé teszik. A hatóság az egyeztetés módjáról és határidejéről a szakhatóságokat a szakhatósági megkeresés megküldésével értesíti.”

(27) A Ket. 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyfél a kérelmére indult eljárásban nem kötelezhető a megjelenésre, kivéve, ha a hatóság

a) a kérelemre indult eljárást hivatalból folytatja,

b) tárgyalást, közmeghallgatást vagy egyezségi kísérletet tart.”

(28) A Ket. 46. §-a a következő (4a)-(4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha az idézett személy korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképtelen, a hatóság a törvényes képviselőjét azzal a felhívással értesíti, hogy a megjelenéséről gondoskodik. Ha az idézett személy cselekvőképtelen, a hatóság törvényes képviselője útján idézi.

(4b) Ha a (4a) bekezdés szerint idézett személy nem jelenik meg, és törvényes képviselője nem igazolja, hogy ez neki nem róható fel, eljárási bírsággal sújtható.”

(29) A Ket. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Jogszabály együttműködésre kötelezheti az azonos hatáskörű, a hatásterületen illetékességgel rendelkező hatóságokat a tényállás tisztázása érdekében és a hatósági ellenőrzés során.”

(30) A Ket. 51. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az ügyfél cselekvőképtelen, személyes nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha a nyilatkozatától várható bizonyíték más módon nem pótolható. A törvényes képviselő a nyilatkozat megtételénél cselekvőképtelen ügyfél esetén jelen van, írásbeli nyilatkozat esetén a nyilatkozatot aláírja, korlátozottan cselekvőképes ügyfél esetén az ügyfél személyes kérésére a szóbeli nyilatkozat megtételénél jelen lehet. Ha az ügyfél és törvényes képviselője között érdekellentét van, e jogokat a gyámhatóság gyakorolja.”

(31) A Ket. 53. §-a a következő (4a)-(4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Cselekvőképtelen személyt csak akkor lehet tanúként meghallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható. Meghallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést a hatóság mellőzi. Meghallgatásánál a tanú törvényes képviselője jelen van.

(4b) Aki korlátozottan cselekvőképes, vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a tanúvallomás megtagadásának jelentőségét, tanúként csak akkor hallgatható meg, ha vallomást kíván tenni, és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul. Meghallgatásánál a tanú törvényes képviselője jelen lehet.

(4c) Ha a tanú és a törvényes képviselő között érdekellentét van, a (4a) és a (4b) bekezdésben meghatározott jogokat a gyámhatóság gyakorolja.”

(32) A Ket. 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § (1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tény a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.

(3) Ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak zárt kezelését.

(5) A hatóság – a cselekvőképtelen tanú kivételével – engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a hatóság megidézzé.

(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül, vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.”

(33) A Ket. 57. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szemletárgy birtokosát és az 56. § (1) bekezdésében meghatározott személyt (a továbbiakban együtt: szemletárgy birtokosa) a szemléről - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az



értésítésnek tartalmaznia kell az ügyfél személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást.”

(34) A Ket. 61. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvényben meghatározott esetekben eljárási bírság kiszabásának van helye. Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője egyébként rosszhiszeműen jár el, a hatóság eljárási bírsággal sújthatja.”

(35) A Ket. 61. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hatóság az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét az okozott többletköltségek megfizetésére kötelezi, ha

a) eljárási bírságot szab ki, vagy

b) jogellenes magatartása folytán vált szükségessé valamely eljárási cselekmény megismétlése.”

(36) A Ket. 62. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tárgyaláson a hatóság meghallgathatja az ügyfelet, a tanút, a szakértőt, a közvetítőt, és megsejmlélheti a szemletárgyat.”

(37) A Ket. 63. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közmeghallgatáson elhangzottakról készített jegyzőkönyv

a) a közmeghallgatás helyét és időpontját, és

b) a közmeghallgatáson elhangzottak összefoglalását

is tartalmazza.”

(38) A Ket. 68. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A közvetítő a feladatainak teljesítése érdekében, az ahhoz szükséges mértékben az eljárás bármely szakaszában betekinthez az eljárás során keletkezett iratba.”

(39) A Ket. 75. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. § Ha a hatóság által kezdeményezett egyezségi kísérlet eredményes, vagy a közvetítő eljárása egyezséggel zárul, valamint ha az ügyfelek az eljárás során egyébként egyezségre jutnak, a hatóság határozatba foglalja és jóváhagyja az egyezséget, feltéve, hogy az

- a) megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek,
- b) nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekét, valamint
- c) kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére.”

(40) A Ket. 76. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A hatósági szerződés tartalmazza

- a) a szerződő felek személyét azonosító és a szerződés teljesítéséhez szükséges adatokat,
- b) a szerződés tárgyát,
- c) a felek közötti kapcsolattartás módját,
- d) a felmondási okokat,
- e) a szerződésszegésnek minősülő magatartásokat és azok jogkövetkezményeit, valamint
- f) ha a szerződés tárgya ezt indokoltá teszi, a tevékenység ellenőrzésének gyakoriságát és rendjét.”

(41) A Ket. 77. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az ügyfél a szerződésben foglaltakat megszegi, a hatóság a hatósági ellenőrzés során feltárt tények, a szerződésszegés súlya, a szerződéssel érintett társadalmi, gazdasági és jogviszonyok jellege, valamint a szerződés alapját képező közérdek hatékony érvényesülése szempontjából, továbbá az addigi teljesítések figyelembevételével mérlegeli, hogy hivatalból intézkedik a végrehajtás megindítása iránt, vagy a hatósági szerződés módosítását kezdeményezi.”

(42) A Ket. a következő 77/A. §-sal és 77/B. §-sal egészül ki:

„77/A. § Törvény eltérő rendelkezése hiányában a hatóság a saját döntéséhez – az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzések kivételével – abban az eljárásban, amelyben azt hozta, a döntés közlésétől kezdve kötve van.

77/B. § (1) A hatóság első fokú döntése jogerőssé válik, ha

a) ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt,

b) a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták, vagy

c) a fellebbezés – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – kizárt.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában szabályozott esetben jogerőre emelkedik a döntés

a) az első fokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél,

b) az utolsó kézhez kapott lemondás vagy visszavonás napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamennyi fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését.

(3) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság a kérelmet önállóan fellebbezhető első fokú végzése vagy a határozata a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés jogerőre emelkedésének napján válik jogerőssé.

(4) Az első fokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései jogerőssé válnak, ha csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen. Jogszabály egyes ügyfajták tekintetében úgy rendelkezhet, hogy a döntés fellebbezéssel nem támadott rendelkezései jogerőssé válnak, ha a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.

(5) A másodfokú döntés a közléssel válik jogerőssé.”

(43) A Ket. 78. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozatot a hatóság közli az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg, az ügyben eljáró szakhatósággal, a közvetítővel és a jogszabályban meghatározott más hatósággal vagy állami szervvel.”

(44) A Ket. 78. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a hatóság a döntést elektronikus úton közölte, és az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy a döntés átvételét tíz napon belül nem igazolja vissza, a hatóság másik írásbeli formában közli vele a döntést. Ilyen esetben a döntés közlésének napja a második közlés napja. Törvény vagy kormányrendelet ettől eltérően állapíthatja meg a döntés elektronikus úton való közlésének szabályait.”

(45) A Ket. 82. § (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A hatóság által valamely tény, adat, jogosultság vagy állapot igazolására kiállított okiratot és mindezek más hasonló módon történő igazolását határozatnak kell tekinteni.

(3) A hatósági bizonyítvány és a hatósági igazolvány kiadásának megtagadásáról, a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésről, valamint annak megtagadásáról a hatóság határozatot hoz.”

(46) A Ket. VI. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

## „VI. Fejezet

### Hatósági ellenőrzés

#### A hatósági ellenőrzés általános szabályai

87. § A törvény rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

88. § A hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.

89. § A hatósági ellenőrzés eszközei:

a) adatszolgáltatással, iratbemutatással megvalósuló ellenőrzés,

b) helyszíni ellenőrzés, vagy

c) ha jogszabály lehetővé teszi, a helyszínen vagy a hatósági nyilvántartáshoz telepített, illetve a folyamatba beépített ellenőrző rendszerből történő táv-adatszolgáltatás útján történő ellenőrzés.

90. § Jogszábaály időszakos vagy folyamatos adatszolgáltatási kötelezettséget és folyamatos helyszíni ellenőrzést is elrendelhet.

91. § (1) A hatóság ellenőrzési tervet készít, amely tartalmazza a tervezett ellenőrzések tárgyát, az ellenőrzések célját, az ellenőrizendő időszakot, az ellenőrzések ütemezését, eszközét.

(2) A hatóság az ellenőrzési tervben foglaltak végrehajtásáról, a levont következtetésekről a következő ellenőrzési időszak lezárása előtt ellenőrzési jelentést készít, amely ügyfajtánként és összesítve is tartalmazza az ellenőrzések számát, az ellenőrzések eredményét és jogkövetkezményét, a megállapított jogsértések típusait és arányát, ezen belül kiemelve az ismételt jogsértések arányát, továbbá a hatóság vezetője által meghatározott egyéb statisztikai adatokat. Az ellenőrzési jelentést a hatóság a honlapján és ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségében közzéteszi.

#### Helyszíni ellenőrzés

92. § (1) A helyszíni ellenőrzésre e törvénynek a szemlére vonatkozó rendelkezéseit kell – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – megfelelően alkalmazni.

(2) Jogszábaály a helyszíni ellenőrzést megelőző értesítésre vonatkozóan eltérő szabályokat állapíthat meg, ha a hatóság az érintettnél folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot.

#### A hatósági ellenőrzés lezárása

93. § (1) A hatóság a hatósági ellenőrzésről készített jegyzőkönyv egy példányát az ügyfélnek a helyszínen átadja, vagy azt az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküldi.

(2) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, jegyzőkönyv felvétele helyett egyszerűsített jegyzőkönyvet is készíthet, amelyet az ügyfél kérelmére a hatóság az ügyfélnek a helyszínen átad, vagy az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküld.

(3) Ha törvény a hatósági ellenőrzés lefolytatását az ügyfél kérelmére lehetővé teszi, a hatóság az eljárás befejezésekor az ügyfélnek megküldi az ellenőrzésről készített jegyzőkönyv vagy egyszerűsített jegyzőkönyv személyes adatot nem tartalmazó kivonatát.

(4) Ha a döntés kizárólag a jegyzőkönyv megállapításain alapul, a hatóság mellőzheti a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyv ügyfél részére történő megküldését.

94. § (1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés eredményeként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette,

*a)* és a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával – újabb hatósági eljárás lefolytatása nélkül – orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és legalább húsz napos határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel végzésben kötelezi annak megszüntetésére,

*b)* ha az *a)* pont szerinti felhívásban meghatározott határidő eredménytelenül telt el, vagy az *a)* pont alkalmazása kizárt, a hatóság hivatalból megindítja a hatáskörébe tartozó eljárást, ideértve a hatáskörébe tartozó eljárási cselekmények megtételét és a jogkövetkezmény megállapítását is,

*c)* ha az *a)* és a *b)* pont azért nem alkalmazható, mert a hatóság az adott jogszabálysértés tekintetében nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a hatóság a jegyzőkönyv jogszabálysértésre vonatkozó információkat tartalmazó részének megküldésével kezdeményezi a hatáskörrel rendelkező hatóság eljárását, illetve fegyelmi, szabálysértési, büntető-, polgári vagy egyéb eljárást kezdeményez.

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés *a)* pontja, ha

*a)* az adott ügyben autonóm államigazgatási szerv vagy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jár el,

*b)* azt jogszabály – a jogszabálysértés és a jogkövetkezmény alkalmazását megalapozó jogszabályi rendelkezés tételes megjelölésével – azért zárja ki, mert a jogszabálysértés, a hatósági határozat megsértése vagy az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti határidő biztosítása az életet, a testi épséget, a nemzetbiztonságot, a vagyonbiztonságot, a közlekedés biztonságát, a környezetet vagy a természet állapotának fenntarthatóságát, közteherviselési kötelezettség teljesítését vagy harmadik személy alapvető jogát közvetlenül veszélyezteti vagy veszélyeztetné,

*c)* a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti felhívás eredménytelensége miatt egy éven belül jogerősen jogkövetkezményt állapított meg,

*d)* a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben ugyanazon jogszabályi vagy hatósági határozatban megállapított rendelkezés megsértése miatt egy éven belül az (1) bekezdés *a)* pontja alapján járt el,

*e)* a 13. § (2) bekezdés *b)* pontja hatálya alá tartozó jogszabályi rendelkezés megsértése esetén, vagy

*f)* az adatszolgáltatási vagy bejelentési kötelezettséget előíró jogszabályi rendelkezésnek a 13. § (2) bekezdés *d)* vagy *e)* pontja szerinti eljárásban megállapított megsértése esetén.

(3) A hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglaltak ellenőrzése céljából nyilvántartást vezet, amely tartalmazza

*a)* az ügyfél nevét,

*b)* az ügyfélnek a hatóság által törvény alapján kezelhető azonosítóját, ennek hiányában természetes személy ügyfél esetén a természetes személyazonosító adatait,

*c)* a jogszabály vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés megsértése miatti felhívást a jogszabályi rendelkezés vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés, valamint felhívást tartalmazó végzés közlése időpontjának a megjelölésével, és

*d)* a felhívást tartalmazó végzés eredménytelensége tényét, valamint az emiatt megállapított jogkövetkezményt tartalmazó döntés jogerőre emelkedésének a napját.

(4) A hatóság a (3) bekezdésben meghatározott adatokat azok keletkezésétől számított egy évig kezeli.

(5) Az (1) bekezdés *c)* pontja alapján megkeresett szerv a megkeresést érdemben – közigazgatási hatóság esetén az (1) bekezdés alkalmazásával – megvizsgálja, és saját intézkedéséről vagy az ilyen intézkedés mellőzésének okáról a megkereső hatóságot harminc napon belül tájékoztatja.”

(47) A Ket. a következő VI/A. Fejezettel egészül ki:

„VI/A. Fejezet

### Közigazgatási bírság kiszabásának eljárásjogi alapjai

94/A. § (1) Ha jogszabály bírság kiszabását teszi lehetővé, a hatóság a bírság megállapítása és annak összegének meghatározása során – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a következőket mérlegeli:

- a) a jogsértéssel érintettek körének nagysága,
- b) a jogsértés súlya,
- c) a jogsértő állapot időtartama,
- d) a jogsértő magatartás ismétlődése és gyakorisága,
- e) a jogsértéssel okozott hátrány, illetve a jogsértéssel elért előny mértéke,
- f) a jogsértéssel okozott hátrányok visszafordíthatósága, valamint
- g) a jogsértést elkövető gazdasági súlya.

(2) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, nincs helye bírság kiszabásának, ha a jogsértő magatartásnak a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított hat hónap, vagy az annak elkövetésétől számított öt év eltelt. Az ötéves határidő kezdő napja

- a) az a nap, amikor a jogsértő magatartás megvalósul,
- b) jogellenes állapot fenntartása esetén az a nap, amikor ez az állapot megszűnik.”

(48) A Ket. 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § (1) A fellebbezéssel megtámadott döntésben foglalt jogok nem gyakorolhatók és a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve, ha a döntés e törvény alapján a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, vagy a hatóság nyilvánította a döntést a fellebbezés halasztó hatályának kizárásával végrehajthatónak.

(2) A határozatban foglaltakat a fellebbezési jogra tekintet nélkül teljesíteni kell, ha az ügyfél javára megállapított egyszeri vagy rendszeres pénzkifizetést, pénzbeli ellátást – ideértve a pénzgyenértékben kifejezhető természetbeni ellátást – tartalmaz, és az ügyfél fellebbezése csak a megállapított összeg felüli többletigényre vonatkozik.



(3) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

(4) Az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya a döntés fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezése tekintetében.

(5) A döntés akkor nyilvánítható fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak, ha

a) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges,

b) nemzetbiztonsági érdekből vagy a közbiztonság fenntartása érdekében, illetve fontos közrendvédelmi okból szükséges,

c) a végrehajtás késedelme jelentős vagy helyrehozhatatlan kárral járna,

d) a határozat valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik,

e) azt törvény élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos, továbbá honvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi, járványügyi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében lehetővé teszi, vagy

f) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.

(6) A hatóság a döntésében a fellebbezésre tekintet nélküli végrehajthatóságot külön kimondja, és megindokolja, valamint a döntésben rendelkezik a végrehajtásról és a foganatosítás módjáról. Ha az ilyen döntésben a hatóság teljesítési határidőt állapított meg, a végrehajtás megindítására csak e határidő eredménytelen eltelte után kerülhet sor.”

(49) A Ket. 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § (1) A fellebbezést annál a hatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott döntést hozta. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtják be, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság a fellebbezést megküldi az első fokú döntést hozó

hatóság részére. Elkésettség címén a fellebbezés nem utasítható el, ha a fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőben a fellebbezést az elbírálására jogosult hatóságnál terjeszti elő.

(2) A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

(3) Az elkésett fellebbezést, a fellebbezésre nem jogosulttól származó fellebbezést, valamint az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzés ellen irányuló fellebbezést az első fokú döntést hozó hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasítja. Ha az ügyfél a fellebbezéssel együtt nyújt be kérelmet a fellebbezési eljárásban való költségmentessége iránt, erről a kérelemről az első fokú döntést hozó hatóság dönt.

(4) Az első fokú döntést hozó hatóság megküldi a fellebbezést a szakhatóságnak.

(5) Az első fokú döntést hozó hatóság a fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezési határidő leteltétől számított nyolc – szakhatóság közreműködése esetén tizenöt – napon belül terjeszti fel a fellebbezés elbírálására jogosult hatósághoz, kivéve, ha a hatóság a megtámadott döntést a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően kijavítja, kiegészíti, módosítja, visszavonja vagy a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasítja. Ha az ügyfél a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet nyújtott be, a határidő az ennek helyt adó döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha az ügyfél költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be, a határidő a döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtották be, a felterjesztésre nyitva álló határidő a fellebbezésnek az első fokú döntést hozó hatósághoz érkezésével kezdődik. A fellebbezést az első fokú döntést hozó hatóság az ügy összes iratával együtt terjeszti fel és a fellebbezésről kialakított álláspontjáról is nyilatkozik.

(6) Az első fokú döntést hozó hatóság az ügyfél erre irányuló kérelme esetén a fellebbezés és az iratok felterjesztését követően tájékoztatja a nem fellebbező ügyfelet arról, hogy a döntés fellebbezés benyújtása folytán nem vált jogerőssé.”

(50) A Ket. 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § (1) A bírósági felülvizsgálatra irányuló kereset csak akkor terjeszthető elő, ha a hatósági eljárásban a fellebbezésre jogosultak valamelyike a fellebbezési jogát kimerítette, vagy a fellebbezés kizárt.

(2) Bírósági felülvizsgálat kezdeményezése esetén az első fokú döntést hozó hatóság erről az ügy iratainak felterjesztésével, illetve a bíróságra történő továbbításával egyidejűleg értesíti azokat, akiknek jogát vagy jogos érdekét a felülvizsgálat érinti. Ha a kezdeményező a döntés végrehajtásának felfüggesztését is kéri, akkor erről a hatóság a végrehajtást foganatosító szervet is értesíti.

(3) Ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett – a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével – nincs helye új eljárásnak.

(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

(51) A Ket. 112. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet lehetővé teszi, akkor az ügyfélnek a jogerős határozattal lezárt ügyben a határozat jogerőre emelkedését követően tudomására jutott, a határozat meghozatalakor az eljárásban még nem ismert és az ügy elbírálása szempontjából lényeges tény, adat vagy más bizonyíték alapján az ügyfél a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül újrafelvételi kérelmet nyújthat be, feltéve, hogy elbírálása esetén rá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.”

(52) A Ket. VIII. fejezete helyébe a következő fejezet lép:

## „VIII. fejezet

### Végrehajtás

124. § A közigazgatási végrehajtás szabályait kell alkalmazni

*a)* a hatóság döntésében megállapított,

*b)* a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt,

*c)* a hatósági szerződésben vállalt, illetve a szerződés megszegése esetén a szerződés alapján az ügyfél által igénybe vett támogatás és egyéb kedvezmény visszatérítése iránti és,

*d)* a jogsegély keretében a külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatában foglalt

kötelezettség érvényesítésére, ha annak önkéntes teljesítése elmaradt.

125. § (1) A végrehajtási eljárásban e törvény rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában végrehajtási eljárásban a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt (a továbbiakban: Vht.) a (3)-(5) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Nem alkalmazható a Vht. 9. §-a, II. Fejezete, XI-XX. Fejezete.

(4) A Vht. III. Fejezetéből az eljárás időpontjára, a követelés csökkenésének, megszűnésének bejelentésére és a helyszíni kényszercselekményekre, valamint az adós és a végrehajtási eljárásban részt vevő személyek adatainak beszerzésére, ellenőrzésére és kezelésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásának van helye.

(5) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, ahol a Vht. bíróságot említ, azon végrehajtást megindító hatóságot, ahol végrehajtót, azon végrehajtást fogatosító szervet, ahol végrehajtható okiratot, azon végrehajtható döntést, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni. Ahol a Vht. végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, a végrehajtást fogatosító szerv számlájára kell teljesíteni. A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint az eljárási bírság kiszabására e törvény szabályait kell alkalmazni. Az eljárási bírság végrehajtására a pénzfizetési kötelezettség végrehajtására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

#### Végrehajtható döntések

126. § (1) A hatóság döntése végrehajtható, ha

a) pénzfizetésre, továbbá meghatározott cselekményre vagy magatartásra irányuló kötelezettséget állapít meg, a döntés jogerőre emelkedett, és a teljesítésre megállapított határidő vagy határnap (a továbbiakban együtt: határidő) eredménytelenül telt el,

b) a tűrésre vagy valamely cselekménytől vagy magatartástól való tartózkodásra irányuló kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedett, és az ügyfél a kötelezettséget - a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül - megszegte,

c) a döntés fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtását vagy biztosítási intézkedésként való alkalmazását rendelték el,

d) a teljesítési határidőt nem tartalmazó döntés jogerőre emelkedett.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt és a hatósági szerződésből eredő kötelezettségekre is.

#### A végrehajtás megindítása

127. § (1) Az első fokú hatóság hivatalból indult eljárásban hivatalból, kérelemre indult eljárásban az ügyfél kérelmére vizsgálja; ha a kérelemre indult eljárásban az ügyfél erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő, a hatóság azonban az eljárást hivatalból is lefolytathatta volna, vizsgálhatja a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítését. Ha a teljesítés a hatóság rendelkezésére álló adatokból nem állapítható meg, szükség esetén a hatóság a teljesítési határidő leteltét, kérelemre indult eljárásban a kérelem beérkezését követő nyolc napon belül hatósági ellenőrzést tart. Az első fokú hatóság megindítja a végrehajtást, ha megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt.

(2) A végrehajtási eljárás a hatósági ellenőrzésről készült végzés kötelezettel való közlésével indul meg. Ha a végrehajtást nem az első fokú hatóság fogatosítja, a végzést közölni kell a végrehajtást fogatosító szervvel is.

(3) A végzés tartalmazza

a) az első fokú hatóság nyilvántartásában vagy az ügy irataiban rendelkezésre álló, a végrehajtáshoz szükséges adatokat, és

b) pénzfizetési kötelezettség végrehajtása esetén a késedelmi pótlék mértékét.

(4) A végzés ellen kötelezett kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással élhet fellebbezéssel. A fellebbezésben elő kell adni annak alapjául szolgáló tényeket és csatolni kell az azt alátámasztó bizonyítékokat. A fellebbezésnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(5) A hatósági szerződésben foglalt kötelezettség megszegését az első fokú hatóság végzésbe foglalja. Az ügyfél e végzéssel szemben a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz a végrehajtásra halasztó hatályú keresettel fordulhat.

### A végrehajtás foganatosítása

128. § (1) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a végrehajtást az első fokú hatóság foganatosítja.

(2) A közigazgatási hatósági eljárásban megállapított pénzfizetési kötelezettség adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. Az első fokú hatóság a végrehajtási eljárás megindulását, vagy ha törvény végrehajtási cselekmény foganatosítására kötelezi, ennek eredménytelenségének megállapítását követően haladéktalanul megkeresi az adóhatóságot a követelés behajtása iránt. Abban az esetben, ha a kötelezett fizetési kedvezmény iránti kérelmet terjesztett elő, az első fokú hatóság a kérelem elutasítását, vagy a megállapított fizetési kedvezmény szerinti teljesítésre rendelkezésre álló határidő eredménytelen leteltét követően keresi meg az adóhatóságot.

(3) A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást megindító hatóság jogosult végzést hozni.

(4) Jogszabály elrendelheti, hogy ha nem az első fokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, akkor a döntés végrehajtását a végrehajtást foganatosító szerv az első fokú hatóság bevonásával foganatosítsa, ha ehhez olyan szakmai ismeretek vagy egyéb feltételek szükségesek, amelyekkel a végrehajtást foganatosító szerv nem rendelkezik.

### Fizetési kedvezmény a végrehajtási eljárásban

129. § (1) Ha a kötelezett a végrehajtás foganatosítása során bizonyítja, hogy a teljesítés elmaradása neki nem róható fel, és hogy rajta kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene, kérelmére a végrehajtást foganatosító szerv a jogosult meghallgatása után – a 74. § megfelelő alkalmazásával – fizetési kedvezményt engedélyezhet, ha azt jogszabály nem tiltja, és ahhoz a végrehajtást megindító hatóság előzetesen hozzájárult.

(2) A végrehajtási eljárásban fizetési kedvezményként a késedelmi pótlék is elengedhető vagy mérsékelhető, akár önállóan, akár más fizetési kedvezmény mellett. A késedelmi pótlék elengedéséhez, mérsékléséhez a jogosult hozzájárulása szükséges.

(3) A fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételek fennállásáig a kötelezettel szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha a kötelezett a fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételeket megszegi, a végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja a késedelmi pótlék visszamenőleges felszámításával.

#### Késedelmi pótlék

130. § (1) A kötelezett késedelmi pótlékot köteles fizetni, ha

*a)* pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget, kivéve, ha törvény másként rendelkezik,

*b)* a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatást vagy kedvezményt vissza kell térítenie, vagy

*c)* azt e törvény elrendeli.

(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

(3) A késedelmi pótlékot pénzfizetési kötelezettség esetén a teljesítési határidő utolsó napját követő naptól, a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatás vagy kedvezmény visszatérítése esetén az igénybevétel első napjától a teljesítés vagy a visszatérítés napjáig terjedő időszakra, részleges teljesítés esetén a hátraléokra kell felszámítani.

131. § (1) Késedelmi pótlékot kell felszámítani a végrehajtási eljárás során a költségviselésre, a pénzgyenérték vagy az eljárási bírság megfizetésére irányuló kötelezettség késedelmes teljesítése esetén, továbbá az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára. A késedelmesen megfizetett késedelmi pótlék után nem számítható fel késedelmi pótlék.

(2) A késedelmi pótlék azt illeti, akinek javára a végrehajtható döntés alapján a fizetési kötelezettséget teljesíteni kell.

#### Meghatározott cselekmény végrehajtása

132. § Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) irányul, a teljesítés elmaradása esetén a végrehajtást foganatosító szerv

- a) a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégeztetheti,
- b) feljogosíthatja a jogosultat, hogy a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégezze vagy mással elvégeztesse,
- c) a jogosult kérelmére a kötelezettet a szolgáltatás pénzgyenértékének megfizetésére kötelezheti,
- d) ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki.
- e) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.

133. § (1) Ha a meghatározott cselekmény elvégzéséhez szükséges költségek egy százaléka az eljárási bírság felső határánál nagyobb összeg, a végrehajtási eljárásban kiszabható eljárási bírság felső határa a teljesítési költség egy százalékáig terjedhet.

(2) Az eljárási bírság ismételten kiszabható, ha a kötelezett a meghatározott cselekményt a bírságot kiszabó végzésben megállapított végrehajtási határidő alatt nem teljesítette, továbbá ha a meghatározott magatartásra vonatkozó rendelkezést ismételten megszegi.

134. § A végrehajtás módjáról a végrehajtást foganatosító szerv – szükség esetén a jogosult, illetve a kötelezett meghallgatása után – dönt. A végrehajtást foganatosító szervnek azt az intézkedést kell megtennie, amely – az eset összes körülményét mérlegelve – a leghatékonyabban biztosítja a kötelezettség teljesítését.

#### Külföldi határozat végrehajtása

135. § (1) Külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatát (a továbbiakban: külföldi határozat) törvény vagy kormányrendelet rendelkezése, az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa vagy viszonyosság alapján lehet végrehajtani.

(2) Külföldi határozat végrehajtásánál – az (1) bekezdés szerinti eltérő szabály hiányában – e törvény szerint kell eljárni.



136. § (1) A külföldi határozat végrehajtása a határozatot kibocsátó vagy a külföldi jog szerint a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresése alapján indítható el.

(2) A külföldi hatóság megkeresése alapján akkor lehet eljárni, ha a megkereséshez csatolták a kötelezettséget megállapító végrehajtható határozatot, valamint a megkeresés és a határozat hivatalos magyar nyelvű fordítását.

(3) A külföldi határozat belföldön akkor hajtható végre, ha megfelel a 126. §-ban foglalt feltételeknek, és a kötelezettség érvényesítése nem ütközik magyar jogszabályba.

137. § (1) A külföldi határozat végrehajtására irányuló megkeresést a kormányrendeletben kijelölt hatósághoz (a továbbiakban e §-ban: kijelölt hatóság) kell megküldeni.

(2) A kijelölt hatóság megvizsgálja, hogy a megkeresés megfelel-e az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusában, a nemzetközi szerződésben megállapított feltételeknek vagy a viszonossági gyakorlatnak, illetve mindezek hiányában a 136. §-ban foglalt feltételeknek. A viszonosság kérdésében a külpolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó, amelyet az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben alakít ki. Ha a megkeresés hiányos vagy e törvény alapján nem hajtható végre, a kijelölt hatóság a megkeresést az ok közlésével visszaküldi a külföldi hatóságnak.

(3) Ha a megkeresés a magyar jog szerint bírósági hatáskörbe tartozó kötelezettség végrehajtására irányul, a megkeresést a hatáskörrel rendelkező illetékes bírósághoz kell megküldeni.

(4) Ha a külföldi határozat végrehajtható, a megkeresést a végrehajtás foganatosítása céljából meg kell küldeni a végrehajtás foganatosítására hatáskörrel rendelkező illetékes szervhez.

(5) Ha a magyar jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóság nincs, és a bíróság hatásköre sem állapítható meg, a kijelölt hatóság a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter állásfoglalását kéri. A közigazgatás-szervezésért felelős miniszter az érintett miniszterrel vagy központi államigazgatási szerv vezetőjével egyeztetett állásfoglalását tizenöt napon belül megküldi a kijelölt hatósághoz. A külpolitikáért felelős miniszter az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben tizenöt napon belül nyilatkozik a viszonosságról. A kijelölt hatóság a megkeresést átteszi az állásfoglalásban meghatározott hatósághoz.

## Magyar közigazgatási hatóság döntésének külföldön történő végrehajtása

138. § (1) A magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtására az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa, törvény vagy kormányrendelet rendelkezése vagy viszonyosság alapján kerülhet sor.

(2) Ha a magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtása szükséges, és – az (1) bekezdés szerinti szabályokból más nem következik –, az első fokú hatóság keresi meg a külföldi jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóságot, vagy ha azt saját gyakorlata vagy felügyeleti szerve bevonásával nem tudja megállapítani, a megkeresést továbbítás céljából a külpolitikáért felelős miniszterhez küldi meg. A külpolitikáért felelős miniszter a megkeresésnek a külföldi állam külügyekért felelős miniszteréhez történő továbbításáról – a megkereső hatóság egyidejű tájékoztatásával – tizenöt napon belül intézkedik.

### A végrehajtás felfüggesztése

139. § (1) A végrehajtást megindító hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A végrehajtási eljárásban az eljárás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket a (2)-(6) bekezdésekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A végrehajtást fel kell függeszteni, ha

*a)* a végrehajtás alá vont vagyontárggyal kapcsolatos igényper van folyamatban, vagy a vagyontárgyat a bírósági végrehajtó más követelés végrehajtása érdekében korábban lefoglalta, feltéve, hogy más lefoglalható vagyontárgy nincs,

*b)* a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet terjesztettek elő, és a kérelemben előadott tények és körülmények a kérelem elfogadását valószínűsítik,

*c)* a kötelezett meghalt vagy megszűnt, a jogutódlás tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedéséig,

*d)* azt az ügyész a végrehajtható döntés elleni óvásban indítványozza,

*e)* a végrehajtás folytatása életveszéllyel vagy helyrehozhatatlan kárral járna, vagy az közegészségügyi vagy közbiztonsági okból szükséges,

*f)* a kötelezett fizetési kedvezmény iránt kérelmet terjeszt elő, kivéve, ha az ügyfél korábbi, ilyen tárgyú kérelmét jogerősen már elbírálta, vagy a fizetési kedvezmény engedélyezését jogszabály kizárja, valamint

*g)* jogszabály elrendeli.

(3) A végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

(4) A végrehajtás felfüggesztéséig foganatosított végrehajtási cselekmények hatályosak maradnak.

(5) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott felfüggesztési okokról és a felfüggesztés megszüntetésének lehetőségéről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.

(6) A végrehajtást megindító hatóság dönt a végrehajtás folytatásáról, ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt.

#### A végrehajtás megszüntetése

140. § (1) A végrehajtást megindító hatóság a végrehajtást megszünteti, ha

*a)* a végrehajtható döntést visszavonták, megsemmisítették vagy hatályon kívül helyezték,

*b)* jogutód hiányában a végrehajtás nem folytatható,

*c)* a végrehajtáshoz való jog elévült,

*d)* a jogosult a végrehajtás megszüntetését kéri,

*e)* a további végrehajtási eljárási cselekményektől eredmény nem várható,

*f)* a végrehajtást foganatosító szerv a pénzkövetelést a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy a munkáltatóra vonatkozó felelősségi szabály alapján vagy a kötelezett tartozásaiért jogszabály alapján helytállásra kötelezettel szemben érvényesítette,

*g)* a hatóság a jogutódlásra tekintettel a teljesítési határidőt a végrehajtás megindítását követően meghosszabbította,

h) a végrehajtást foganatosító szerv a kötelezettel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, illetve a kötelezett ellen felszámolási eljárás indult, vagy

i) törvény vagy kormányrendelet a végrehajtás megszüntetését egyéb okból lehetővé teszi.

(2) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.

(3) A végrehajtást megszüntető végzést haladéktalanul közölni kell a jogosulttal és a kötelezettel, továbbá meg kell küldeni a végrehajtást foganatosító szervnek.

#### A végrehajtáshoz való jog elévülése

141. § (1) A végrehajtáshoz való jog a kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedésétől, vagy ha a döntés teljesítési határidőt vagy határnapot állapított meg, annak utolsó napjától, illetve a határnapot követő naptól számított öt év elteltével évül el. Jogszabály ennél rövidebb elévülési határidőt is megállapíthat.

(2) Nyugszik az elévülés a végrehajtás felfüggesztése, továbbá a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény időtartama alatt.

(3) A végrehajtás elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Az elévülés megszakadásával az elévülési idő újra kezdődik. Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított tíz év elteltével azonban a határozat nem hajtható végre.

(4) Ha a határozat elévülés miatt nem hajtható végre, a behajthatatlan pénztartozást törölni kell.

#### Biztosítási intézkedések

142. § (1) Ha az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejártá előtt biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítása vagy meghatározott dolog zárlata rendelhető el.

(2) A biztosítási intézkedést az első fokú hatóság rendeli el, és a végrehajtást foganatosító szerv hajtja végre.

(3) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha

a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték,

b) azt meghatározott cselekmény biztosítása érdekében rendelték el, és a kötelezett kétséget kizáró módon igazolja, hogy az önkéntes teljesítéshez minden szükséges előkészületet megtett, és azt már csak a biztosítási intézkedés akadályozza, vagy

c) elrendelésének oka egyébként megszűnt.

(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.

#### Jogorvoslat a végrehajtási eljárásban

143. § (1) Ha e törvény a hatóság valamely első fokú döntése ellen önállóan lehetővé teszi a fellebbezést, a végrehajtást megindító hatóságnak a végrehajtási eljárásban hozott döntése ellen is van helye fellebbezésnek.

(2) A kötelezett, a jogosult, továbbá az, akinek jogát vagy jogos érdekét a végrehajtás sérti, a végrehajtást foganatosító szerv törvénysértő döntése, intézkedése ellen vagy az intézkedés elmulasztása esetén a végrehajtást foganatosító szervnél végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogást az intézkedésről való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követő nyolc napon belül, de legkésőbb az intézkedéstől számított három hónapon belül lehet előterjeszteni.

(3) A fellebbezést és a kifogást a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság tizenöt napon belül bírálja el. A végrehajtási kifogást a végrehajtást megindító hatóság döntései elleni fellebbezés elbírálására jogosult hatóság bírálja el, ha a végrehajtást bírósági végrehajtó foganatosítja. Az önálló bírósági végrehajtót illető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást a végrehajtó székhelye szerint illetékes helyi bíróság bírálja el.

(4) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a fellebbezésnek és a kifogásnak a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya. A végrehajtási kifogás elbírálására a fellebbezési eljárás szabályait kell alkalmazni.”

(53) A Ket. IX. fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„IX. Fejezet

## Eljárási költség, az eljárás költség előlegezése és viselése

### Az eljárás költségei

153. § Eljárási költségek:

1. az eljárás illeték,
2. az igazgatási szolgáltatási díj,
3. az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség,
4. az anyanyelv használatával kapcsolatos költség,
5. az iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos költség,
6. az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége,
7. a tanú és a hatósági tanú költségtérítése,
8. a közvetítő költsége, továbbá a tevékenységével kapcsolatban indokoltan felmerült kiadás,
9. a szakértői díj, ideértve a szakértő költségtérítését,
10. a fordítási költség a 11. § (2) bekezdésében szabályozott eseten kívül,
11. az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,
12. a végrehajtási költség és a végrehajtási költségátalány,
13. az eljárásban közreműködő rendőrségnél felmerült költség,
14. a helyszíni szemlével, valamint a szakértői tevékenységgel jogszerűen okozott kárért járó kártalanítás összege,
15. jogszabályban meghatározott, az 1-14. pont alá nem tartozó eljárás költség.

### Az eljárás költségre vonatkozó általános szabályok

154. § (1) A 153. § 3-15. pontjában felsorolt költségek (a továbbiakban: egyéb eljárás költség) vonatkozásában

a) a hatóság az eljárás során köteles költségkímélő módon és a célszerűség figyelembevételével eljárni,

b) az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevői kötelesek eljárási cselekményeiket a célszerűség figyelembevételével teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak megsértésével okozott költséget – az e törvényben megállapított költségviselési szabályoktól eltérően – az azt okozó hatóság, ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője viseli.

#### Az eljárási költség előlegezése

155. § (1) Kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költséget – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél előlegezi meg. Több azonos érdekű ügyfél esetén az egyéb eljárási költséget az ügyfelek – eltérő megállapodásuk hiányában – egymás között egyenlő arányban előlegezik meg. Az ügyfél az előleg összegét letétbe helyezi a hatóságnál.

(2) Hivatalból indult vagy folytatott eljárásban az egyéb eljárási költséget a hatóság előlegezi.

(3) Az előlegezésről a hatóság a költségek felmerülésekor dönt, ha azonban már előre valószínűnek mutatkozik, hogy a felmerülő költségek jelentősebb összeget érnek el, vagy más körülmények ezt indokoltá teszik, a hatóság azt is elrendelheti, hogy az ügyfél a költségek fedezésére előreláthatóan szükséges összeget a hatóságnál előzetesen helyezze letétbe.

(4) Az ügyfél nem kötelezhető olyan eljárási költség előlegezésére, amelyet a díj tartalmaz.

(5) A bizonyítási eljárással járó költségeket a bizonyítást indítványozó ügyfél előlegezi.

(6) A rendőrség igénybevételevel kapcsolatos költséget az igénybevételt kérő hatóság megelőlegezi.

#### Az eljárási költség viselése

156. § A hatóság az eljárási költség viseléséről határozatban vagy az eljárást megszüntető végzésben dönt. Ha a hatóság az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét marasztalja el valamely eljárási cselekmény költségében, azonnal kötelezi a költségek megfizetésére. Ugyanígy járhat el a hatóság akkor is, ha valamely eljárási cselekmény költségének összege és a viselésére kötelezett személy az ügy eldöntésére tekintet nélkül megállapítható.

157. § (1) A kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költséget – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél viseli. Több azonos érdekű ügyfél esetén az egyéb eljárási költséget az ügyfelek – eltérő megállapodásuk hiányában – egymás között egyenlő arányban viselik.

(2) Ha az ellenérdekű ügyfelek részvételével folyó eljárás amiatt indult, mert a kérelmező a másik ügyfél jogellenes magatartását sérelmezte, a hatóság – ha egyes költségek tekintetében jogszabály másként nem rendelkezik – a 153. §-ban meghatározott eljárási költségek viselésére kötelezi

a) a kérelem elutasítása esetén a kérelmező ügyfelet,

b) a kérelemnek megfelelő döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet,

c) az eljárás megszüntetése esetén azt az ügyfelet, akinek eljárási cselekménye folytán az eljárási költség felmerült.

(3) Ha a határozat a kérelemnek részben ad helyt, a hatóság az eljárási költség általa megállapított arányban való viselésére kötelezi a kérelmező ügyfelet, illetve az ellenérdekű ügyfelet.

(4) Ha a hatóság az ügyfél részére kötelezettséget állapít meg, a kötelezettség alapjául szolgáló jogszabálysértés bizonyításával összefüggésben felmerült költség viselésére – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az ügyfelet kötelezi. Ha a hatóság több ügyfél részére állapít meg kötelezettséget, a költségek ügyfelek közötti megosztásáról is rendelkezik.

157/A. § (1) Ha a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság mulasztása miatt a felügyeleti szerv más hatóságot jelöl ki az eljárás lefolytatására, a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság megtéríti a kijelölt hatóságnak az e törvény alapján az utóbbit terhelő egyéb eljárási költséget.

(2) A belföldi jogsegély keretében a megkeresett szerv vagy más szerv eljárása során felmerült egyéb eljárási költséget a megkereső hatóság vagy más szerv megtéríti.

(3) A szakhatóság viseli a szakhatósági állásfoglalás módosításával okozott többletköltségeket, kivéve, ha a szakhatósági állásfoglalás módosítását jogszabályváltozás tette szükségessé.



(4) A hatóság a szakértői díj jogerősen megállapított összeg letéttel fedezett részét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a szakértő által benyújtott számla alapján tizenöt napon belül kiutalja. Ha a letét nem fedezi a szakértői díjat, kérelemre indult eljárás esetén a hatóság kötelezi az ügyfelet a szakértői díj viselésére és a még szükséges összeg letétbe helyezésére.

(5) Az iratbetekintést kérő viseli az iratbetekintési jog gyakorlásával okozott költséget.

(6) A végrehajtási eljárás során felmerülő költséget az viseli, aki a végrehajtás megindítására és foganatosítására okot adott.

#### Döntés az eljárási költség viseléséről

158. § (1) Az eljárási költséget a hatóság összegszerűen határozza meg, és dönt a költség viseléséről, illetve a megelőlegezett költség esetleges visszatérítéséről.

(2) A hatóság a szakértő díját – a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapulvételével – a szakvélemény beérkezését, a szakértő meghallgatása esetében a meghallgatását követően tizenöt napon belül állapítja meg. A szakértő díját az eljáró hatóság állapítja meg akkor is, ha a szakértőt a megkeresett hatóság rendelte ki.

(3) A hatóság – tekintettel a 154. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglaltakra – az indokolatlanul magas egyéb eljárási költség helyett alacsonyabb összeget állapít meg.

#### Költségmentesség

159. § (1) A hatóság annak a természetes személy ügyfélnek, aki kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt az eljárási költséget vagy egy részét nem képes viselni, jogai érvényesítésének megkönnyítésére költségmentességet engedélyezhet.

(2) A költségmentesség az illeték, a díj és az egyéb eljárási költség előlegezése és viselése alóli teljes vagy részleges mentességet jelenti.

(3) A költségmentesség a kérelem előterjesztésétől kezdve az eljárás egész tartamára és a végrehajtási eljárásra terjed ki. Az ügyfél által első alkalommal előterjesztett költségmentesség iránti kérelem benyújtásától a költségmentességről szóló döntés jogerőre emelkedéséig terjedő időszakban felmerült olyan eljárási költséget, amelynek előlegezése az ügyfelet terhelné, a hatóság előlegezi.

(4) A költségmentességhez alapul szolgáló feltételeknek az eljárás folyamán történő bekövetkezése, illetve megváltozása esetén költségmentesség engedélyezhető, illetve az módosítható vagy visszavonható.

(5) A költségmentességet engedélyező, a költségmentesség módosításáról és visszavonásáról szóló végzést a hatóság közli az eljárásban részt vevő azon hatóságokkal, amelyek eljárása illeték vagy díjfizetési kötelezettség alá esik.

(6) Törvény költségmentességet gazdálkodó szervezet, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet részére is megállapíthat.

(7) Az illeték vagy díj tekintetében nem részesíthető költségmentességben az egyetemleges fizetési kötelezettség alapján fizetésre kötelezett ügyfél, kivéve, ha egyébként költségmentességben részesült.”

#### 4. §

A Ket. 3. § (2) bekezdés a) pontjában a „rendeli el” szövegrész helyébe az „indítja meg” szöveg, 12. § (3) bekezdés e) pontjában a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 12. § (4) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 13. § (2) bekezdés d) pontjában a „segédeszközök” szövegrész helyébe a „segédeszközök és egészségügyi technológiák” szöveg, 15. § (3) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 15. § (7) bekezdésében az „Az” szövegrész helyébe a „Ha eziránt kétség merül fel, az” szöveg, 18. § (1) bekezdésében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 19. § (4) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 21. § (2) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 25. § (1) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 28/A. § (6) bekezdésében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 29. § (3) bekezdés nyitó szövegrészeiben a „Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, az eljárás megindításáról” szövegrész helyébe a „Ha jogszabály más határidőt nem állapít meg” szöveg, 29. § (10) bekezdésében a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 33. § (5) bekezdésében az „illetve az eljárás hivatalból történő megindításának” szövegrész helyébe a „hivatalbóli eljárás esetén az első eljárási cselekmény elvégzésének” szöveg, 33. § (7) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály”

szöveg, 37. § (3) bekezdésében a „formanyomtatványon” szövegrész helyébe a „formanyomtatványon vagy elektronikus úrlapon” szöveg, az „ügyfél a” szövegrész helyébe az „ügyfél a tartalmilag hiánytalan” szöveg, 38. § (1) bekezdésében az „a Kormány által rendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 38/A. § (1) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, a „törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 38/A. § (3) bekezdés nyitó szövegrészében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 38/A. § (4) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 38/C. §-ában a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, a „törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 42. § (1) bekezdésében a „hatósági közvetítőként” szövegrész helyébe a „közvetítőként” szöveg, 44. § (1) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 44. § (2) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 44. § (8) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, a „törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 45. § (2) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 45. § (4) bekezdésében a „törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 48. § (3) bekezdésében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 51. § (4) bekezdés nyitó szövegrészében az „adatszolgáltatást” szövegrész helyébe az „adatszolgáltatást hivatalból folytatott eljárásban” szöveg, 53. § (5) bekezdésében a „(3) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(3), valamint a (4a)-(4c) bekezdésben, továbbá az 54. § (5)-(6) bekezdésében” szöveg, 56. § (3) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 58. § (2) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 63. § (1) bekezdés b) pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 65. § (8) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 71. § (7) bekezdésében a „Törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „Jogszabályban” szöveg, a „törvény vagy a kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 74. § (3) bekezdésében az „elrendeléséről” szövegrész helyébe a „megindításáról” szöveg, a „rendelték el” szövegrész helyébe az „indították meg” szöveg, 74. § (5) bekezdésében a „Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet” szövegrész

helyébe a „Jogszabály” szöveg, 80. § (1) bekezdés nyitó szövegrészában a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 80. § (2) bekezdés nyitó szövegrészában az „A hirdetménynek tartalmaznia kell” szövegrész helyébe az „A hirdetmény tartalmazza” szöveg, 80. § (3) bekezdés nyitó szövegrészában a „- ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a hirdetmény a következő adatokat tartalmazza” szövegrész helyébe az „a hirdetmény tartalmazza” szöveg, a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 80/A. § (1) bekezdés d) pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 82. § (1) bekezdésében a „törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 85. § (1) bekezdésében a „törvényben, kormányrendeletben vagy önkormányzati rendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 86. § (4) bekezdésében a „Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az” szövegrész helyébe az „Az” szöveg, 86. § (5) bekezdésében a „Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az” szövegrész helyébe az „Az” szöveg, 104. § (2) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 106. § (3) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 106. § (4) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, a „törvényben vagy kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 107. § (2) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 115. § (1) bekezdés b) pontjában a „törvény” szövegrész helyébe a „törvény vagy kormányrendelet” szöveg, 116. §-ában a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 121. § (1) bekezdés f) pontjában a „111. § (2)” szövegrész helyébe a „109. § (3) és (4)” szöveg, 121. § (1) bekezdés e) pontjában a „határozatképes” szövegrész helyébe a „jogszabályszerűen megalakítva, nem volt határozatképes” szöveg, 164. § (2) bekezdés e) pontjában a „nyomtatvány, űrlap,” szövegrész helyébe a „formanyomtatvány, elektronikus űrlap,” szöveg, 172. § c) pontjában a „hatósági közvetítő” szövegrész helyébe a „közvetítő” szöveg, 174. § (1) bekezdés g) pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 174. § (4) bekezdésében a „b)” szövegrész helyébe „d)” szöveg lép.

## 5. §

Hatályát veszti a Ket. 4. § (2) bekezdésében az „az ügyfélnek” szövegrész, 13. § (2) bekezdésének a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi

CLXXXV. törvény 228. § (2) bekezdésében foglalt módosítással beiktatott g) pontja, 16. § (1) bekezdés a) pontjában a „vagy folytatott” szövegrész, 19. § (1) bekezdésében a „Törvény eltérő rendelkezése hiányában jogszabály a hatóság szervezeti egységére hatáskört nem telepíthet.” szövegrész, 19. § (2) bekezdésében a „törvényben meghatározottak szerint létrehozott” szövegrész, 20. § (5) bekezdésben az „az ügyfél kérelmére vagy hivatalból” szövegrész, 23. § (1) bekezdés záró szövegrészében a „hivatalból vagy kérelemre” szövegrész, 26. § (3) bekezdésében a „vagy folytatott” szövegrész, 29. § (4) bekezdés c) pontja, 29. § (9) bekezdésében „a 28/C. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott szabályok szerint” szövegrész, 33. § (8) bekezdésében a „– ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik –” szövegrész, 48. § (2) bekezdésében a „ , továbbá az eljárási cselekmény megisméltése miatti többletköltség megfizetésére kötelezhető” szövegrész és az „és nem kötelezhető a többletköltség viselésére” szövegrész, 48. § (6) bekezdésében az „, és kötelezhető a többletköltség megfizetésére” szövegrész, 50. § (1) bekezdésében a „hivatalból vagy kérelemre” szövegrész, 63. § (4) bekezdésében a „A közmeghallgatás lefolytatásáról készített hangfelvétel, valamint a kép- és hangfelvétel a (3) bekezdés a)-b) pontjában felsoroltakat tartalmazza.” szövegrész, 64. §-a, 77. § (1) bekezdésében a „Ha a módosításhoz a másik fél nem járul hozzá, vagy a felek között vita van a módosítás törvényi feltételei tekintetében, akkor a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságtól kérhető a szerződés módosítása vagy megszüntetése.” szövegrész, 81/A. § (1) bekezdésében a „kérelemre vagy hivatalból” szövegrész, 83. § (1) bekezdésében a „Jogszabály kivételes esetben lehetővé teheti, hogy a hatóság a hatósági bizonyítvány kiadása helyett a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatok alapjául szolgáló iratról adjon ki másolatot.” szövegrész, 85. § (2) bekezdése, 86. § (2) bekezdésében a „– ha jogszabály eltérően nem rendelkezik –” szövegrész, 107. § (3) bekezdésében az „a 109. §-ban foglaltaknak megfelelően” szövegrész, 110. §-a, 111. §-a, 112. § (2) bekezdés d) pontja, 171. § (1) bekezdése, 172. § e) pontja, 174. § (1) bekezdés c) pontja, 174. § (2) bekezdésében a „hatósági közvetítők és” szövegrész.

*4. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény módosítása*

6. §

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Ha a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény alapján a végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye, az ügyfél, továbbá a kifejezetten rá vonatkozó végzés esetében az eljárás egyéb résztvevője jogszabálysértésre hivatkozással kezdeményezheti a jogerős végzés bírósági felülvizsgálatát a végzés közlésétől számított harminc napon belül.

(2) A bírósági felülvizsgálattal megtámadható végzés ellen benyújtott kérelem tárgyában a megyei bíróság – ha az ügyben hozott határozat felülvizsgálata a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik, a munkaügyi bíróság – nemperes eljárásban végzéssel határoz.

(3) A bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

(4) A bíróság a jogszabálysértő közigazgatási végzést – szükség esetén a végzést hozó közigazgatási hatóság új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezése mellett – hatályon kívül helyezi vagy – ha törvény azt megengedi – megváltoztatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

7. §

„A” változat

(1) Ez a törvény 2012. január 1-jén lép hatályba.

„B” változat

(1) Ez a törvény 2012. február 1-jén lép hatályba.

(2) Hatályát veszti a hatósági közvetítőkről szóló 185/2009. (IX. 10.) Korm. rendelet.

## INDOKOLÁS

### *Általános indokolás*

A Kormány a Nemzeti Együttműködés Programjában vállalta, hogy a közigazgatás rendszerét az ésszerűség útjára tereli, a közjó szolgálatába állítja, a bürokrácia okozta indokolatlan társadalmi terheket határozott lépésekkel mérsékli, ezzel összhangban – elsősorban az elhivatottság és szaktudás bázisán alapozva – javítja a közszolgáltatások színvonalát annak érdekében, hogy azok hozzájárulhassanak hazánk gazdasági és társadalmi versenyképességének javításához.

A módosítási javaslat – elsősorban a gyakorlati jogalkalmazás tapasztalataira támaszkodva – az alábbi főbb területeken módosítja a közigazgatási hatósági eljárás szabályait.

Az ügyfélbarát, szolgáltató közigazgatás feltételezi azon jogintézmények meglétét, amelyek a hatósági ügyek lehető leghatékonyabb és leggyorsabb megoldását szolgálják. Ezen elvi megfontolások tették szükségessé a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) hatósági közvetítésre vonatkozó szabályozásának módosítását, amely révén a jövőben a jelenlegihez képest egyértelműbb keretek között vonhatók be szakképzett mediátorok az ellenérdekű ügyfelek közötti vitás kérdések kompromisszumos lezárásának elősegítése érdekében. A felek közötti egyezség létrejöttét előmozdító rendelkezések az eljárások ésszerű időn belül való befejezését is eredményezhetik a fellebbezések számának csökkenésével, végső soron pedig az első fokon jogerőre emelkedett határozatok száma növekedésével.

A modern, szolgáltató közigazgatás kiemelkedően fontos eleme a hatósági ellenőrzés, a jogszabályi előírások betartásának ellenőrzése, ezáltal a jogkövető magatartás erősítése. A gyakorlati tapasztalatok alapján a közigazgatási eljárás hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályainak pontosítása, erősítése szükséges, emellett a módosítás az önkéntes jogkövető magatartás előmozdítása érdekében vezet be változásokat például az ellenőrzési jelentés közzétételére vonatkozó kötelezettség előírásával.

A kiszámítható közigazgatás megteremtése érdekében a módosítási javaslat megteremti az anyagi jogi bírságolási rendszer általános keretszabályait.

A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései hézagosan állapították meg az eljárási költségekre vonatkozó szabályokat, és ez az „alulszabályozottság” a jogalkalmazói visszajelzések alapján a gyakorlatban is problémát okozott. A módosítási javaslat így nem kerülheti meg az eljárási költségekkel, az e költségek előlegezésével és viselésével kapcsolatos, a korábbinál részletesebb szabályozás kialakítását. A kérelemre és hivatalból indult eljárások élesebb elhatárolásával összefüggésben egyértelműen kettéválnak az eljárási költségek előlegezésének és viselésének szabályai.

A közigazgatási eljárás végrehajtásra vonatkozó szabályainak módosítása az eljárás egyszerűsítését és gyorsítását szolgálja.

Emellett a tervezet – a gyakorlati tapasztalatokra alapozva – több pontosító, egyértelműsítő, a hatósági eljárást gyorsító rendelkezést tartalmaz többek között a belföldi jogsegély, a jegyzőkönyv, a hivatalbóli eljárás és a kizárás szabályaira vonatkozóan, amelyek elengedhetetlenül szükségesek az ügyfélbarát, szolgáltató közigazgatás megteremtése érdekében.

Az alapvetően technikai jellegű módosítások közül kiemelendő átfogó jellege miatt, hogy a módosítási javaslat felülvizsgálja a Ket. saját szabályaitól eltérésre lehetőséget adó rendelkezéseit, és a kapcsolódó alkotmányos és törvényi előírásokra figyelemmel racionalizálja az eltérés megállapítására jogosult jogforrási szintre vonatkozó előírásokat.

### ***Részletes indokolás***

#### *Az 1. §-hoz*

→A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 332. §-a új (2a)-(2c) bekezdésekkel egészül ki arra tekintettel, hogy a Ket. és a Pp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a hatósági döntés bírósági felülvizsgálatára, a közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket rendszerszinten a polgári perrendtartás szabályozza.

→A Pp. 330. § (2) bekezdésének módosítása arra tekintettel indokolt, hogy a Ket. és Pp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a hatósági döntés bírósági felülvizsgálatára, a közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket rendszerszinten a polgári perrendtartás szabályozza.

#### *A 2. §-hoz*

→A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény (a továbbiakban: Köt) 1. § (1) bekezdése módosításának célja a Köt. hatályának kiegészítése a közigazgatási hatósági eljárásra való utalással tekintettel arra, hogy a hatósági közvetítőkre a Ket. szabályai mellett ezt követően a Köt. rendelkezései is alkalmazandók.

#### *A 3. §-hoz*

→Tekintettel arra, hogy a jövőben az eljárás során kiemelt szerep jut annak, hogy a szabályozás adta keretek között az ügyfelek számára elfogadható döntés szülessen, továbbá figyelemmel a közvetítői tevékenység szabályainak változására is, a Ket. 5. §-a a közvetítő igénybevételenek lehetőségére vonatkozó kifejezett tájékoztatás nyújtására irányuló hatósági kötelezettséget megállapító új (1a) bekezdéssel egészül ki.

→A 12. §-t megelőző alcím módosítását a 14/A. § megállapítása teszi szükségessé.

→A Ket. 13. § (2) bekezdése – a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 228. § (2) bekezdésében foglalt módosítás folytán – jelenleg két g) pontot tartalmaz. A Ket. 13. § (2) bekezdés f) pontjának módosítása e kodifikációs hiba orvoslását szolgálja.

→ →A Ket. 14. §-ának új (1) bekezdéssel való kiegészítését az indokolja, hogy szükséges a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 134. § (1) bekezdése és a Ket. összhangjának megteremtése. A Ket. jelenleg hatályos szövege kimondja, hogy a közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárás tekintetében törvényi szabályozás teremtheti meg az alapot a Ket. szubszidiaritására, a Kbtv. hivatkozott rendelkezése pedig azt



tartalmazza, hogy kormányrendelet alapján is el lehet térni a közbeszerzési jogorvoslatok vonatkozásában. Mindezekre tekintettel a közbeszerzési jogorvoslati eljárás tekintetében a jövőben – a haditechnikai eszközökkel, valamint a kettős felhasználású termékekkel, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal kapcsolatos eljárásokhoz hasonlóan – kormányrendeleti szinten is el lehet térni a Ket. szabályaitól.

→A Ket. új 14/A. §-ában foglalt rendelkezés „Átmeneti rendelkezések” alcím alóli áthelyezésének indoka, hogy egyrészt – tekintettel a gyakori módosulására – a jogalkalmazás során problémát okozott a szabály értelmezése, másrészt jelen formájában – alkalmazandóságot rögzítő szabályként – már dogmatikailag nem tekinthető átmeneti rendelkezésnek, így a Ket. rendszerében indokolt a törvény hatályát követően, alkalmazandósági szabályként kimondani e normatartalmat.

A módosítás emellett szövegpontosító jellegű is: a jelenleg hatályos szövegben félreértelmezhető a „ha törvény eltérően nem rendelkezik” fordulat elhelyezkedése, egyértelművé szükséges tenni, hogy az mind a hatálybalépés után indult ügyekre, mind a megismételt eljárásokra vonatkozik.

Megjegyzendő továbbá, hogy e szabályozási átmenetnek megfelelő szabály összhangban van a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdés a) pontjával, az érintett rendelkezés a Jat. „jogviszony” kategóriáját konkretizálja a hatósági ügyre való utalással.

→A Ket. 15. § (5) bekezdése módosításának indoka, hogy a társadalmi szervezetek hatósági eljárásban történő részvételével kapcsolatban az elmúlt időszakban határozott szabályozási igény merült fel. Szükségessé vált erre figyelemmel e jogintézmény jelenlegi szabályozásának felülvizsgálata, elsősorban az ágazati jogszabályokban történő eltérő szabályozási lehetőségekre tekintettel.

Ennek alapján a módosítási javaslat értelmében a Ket. azt a szabályozási modellt kívánja bevezetni, hogy az egyesületek nyilatkozattételi jogosultságát rögzíti amellet, hogy az ágazati jogszabályok kompetenciájába utalja a további ügyféli jogok, ügyféli jogállás biztosításának lehetőségét. Az a rendelkezés pedig továbbra is hatályban marad, hogy az ágazati szabályozás lehetővé teszi a teljes ügyféli jogállás biztosítását az egyesületek részére. Kiemelendő itt, hogy a korábbi szabályozással ellentétben az ügyféli jogállás biztosítása lehetőségének jogforrási szintje változik, így a jövőben nemcsak törvény, hanem bármilyen jogszabály élhet ezzel a lehetőséggel.

Az egyesülési jogról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló KIM előterjesztésben foglalt törvénytervezet 108. § (1) bekezdésére tekintettel a módosítási javaslat szövege a „társadalmi szervezet” kifejezés helyett az „egyesület” terminológiát alkalmazza.

→A Ket. 20. § (4) bekezdésében a „ha jogszabály alapján hatásköre kizárólagos” szövegrész önálló normatartalommal nem bír tekintettel arra, hogy a Ket. 19. § (1) bekezdése szerint a hatóság hatáskörét jogszabály állapítja meg, így e rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

A módosítási javaslat emellett új eljárási megoldást ír elő arra az esetre, ha belföldi jogsegély keretében megkeresett hatóság elmulasztja eljárási kötelezettségét, szükséges ezért Ket. 20. § (4) bekezdésében a párhuzamos, illetve részben eltérő szabály elhagyása.

→A Ket. 26. § (5) bekezdése módosítása arra tekintettel indokolt, hogy a jogalkalmazói tapasztalatokra figyelemmel szükségesnek mutatkozott a belföldi jogsegély iránti megkeresés

teljesítésére nyitva álló határidő szabályozásának újbóli megfontolása. Ennek keretében a módosítási javaslat azt a megoldást választotta, hogy az egyes jogsegélyfajtákra irányadó határidőket tovább differenciálta a megkeresés tartalma által ténylegesen felmerülő időigény alapján. Ennek megfelelően a tanú meghallgatására és a szemle lefolytatására irányuló megkeresés teljesítését harminc nap alatt kell teljesítenie a megkeresett hatóságnak figyelemmel a Ket.-ben foglalt alábbi eljárási határidőkre és körülményekre:

- az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az idézett a meghallgatása előtt legalább nyolc nappal megkapja [46. § (3) bekezdés],
- az idézett elővezetéséhez kétszeri eredménytelen idézésére van szükség [48. § (3) bekezdés],
- a kézbesítési vélelem a postai kézbesítés második megkísérlését követő ötödik munkanapon áll be [79. § (2) bekezdés], tehát egyszeri idézéshez tizenöt napra van szükség,
- az ügyintézésre, az iktatásra és az elővezetés foganatosítására szükség van még néhány napra.

A módosítási javaslat révén – a jellegüknél fogva – időigényesebb eljárási cselekmények elvégzésére megfelelő határidő áll rendelkezésére a megkeresett hatóságnak.

A Ket. 26. § (5) bekezdését érintő módosítással összefüggésben vált szükségessé a Ket. 26. § (6) bekezdésének módosítása.

→A Ket. 26. § új (7) és (8) bekezdése újabb joghatást fűznek a megkeresés kérésére irányuló végzéshez.

Tekintettel a megkeresett szervek jellegére, valamint arra, hogy a megkeresés nemteljesítése önmagában főszabály szerint nem lehet akadálya az eljárás folytatásának (mivel elsősorban az eljárás-gazdaságosság biztosításának eszköze), a Ket. nem rendel szankciót hozzá, az mégis számos esetben az eljárás elhúzódásához vezet. Ezért a módosítás a megkeresés teljesítésére ösztönző rendelkezéseket iktat be a belföldi jogsegély szabályai közé.

A (7) bekezdés a megkeresés nemteljesítésének esetére fogalmaz meg speciális rendelkezéseket, amelyek segítségével hangsúlyosabbá válik azon jogalkotói szándék, hogy a belföldi jogsegély igénybevétele esetén is lényeges szempont az eljárások határidőn belül történő elintézése. A módosítás a megkereső hatóság tájékoztatáskérési lehetőségének megteremtése mellett olyan speciális szabályokat állapít meg, amelyek célja annak megelőzése, hogy a megkeresett szerv következmény nélkül ne teljesítse a megkeresést. Fontos újításnak tekinthető, hogy a módosítás az eljárási cselekmények – akár illetékességi területen kívüli – elvégzésére jogosítja fel a megkereső hatóságot, amennyiben a megkeresett hatóság nem ad tájékoztatást a megkeresés nemteljesítésének okáról, vagy továbbra sem teljesíti a megkeresésben foglaltakat. A megkeresett szervvel szemben végső esetben – ha annak van felügyeleti szerve – felügyeleti intézkedés kezdeményezhető, amelynek eredményeként a felügyeleti szerv utasítása alapján köteles a mulasztó hatóság a megkeresésben foglaltaknak eleget tenni.

A Ket. 26. § (8) bekezdés értelmében a nemteljesítésből eredő esetleges többletköltségek megtérítésére a megkeresett szervet kell kötelezni. Többletköltséget eredményezhet például az, ha a megkereső hatóságnak más módon kell beszereznie az adatot, vagy ha például magának kell lefolytatnia a szemlét – akár illetékességi területén kívül – mivel ebben az esetben a saját kapacitásait kell mozgósítania, e költségek – az eljárás kimenetelétől függetlenül – a megkeresett szervet terhelik.

→A Ket. 3. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a hatóság a kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén hivatalból folytathatja. A jogalkalmazás egységesítése érdekében a módosítási javaslat egyértelművé teszi a 29. § (1a) bekezdésének beiktatásával, hogy a hivatalból folytatott eljárásokban a hivatalból indított

eljárás szabályait kell alkalmazni attól kezdve, hogy a hatóság az eljárás hivatalbóli folytatása mellett döntött.

→A Ket. 29. § (6) bekezdésének módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosításával való koherencia megteremtése teszi szükségessé.

→A Ket. hatályos 29. § (8) bekezdése értelmében a hatóság a hivatalbóli eljárást kezdeményező személyt vagy szervet kérelmére tájékoztatja az eljárás megindításáról. Ez a rendelkezés arra az eljárást kezdeményező személyre vonatkozik, aki a Ket. 15. §-a értelmében nem minősül ügyfélnek.

Az állampolgárok által tett bejelentések, közölt információk segítenek felhívni a hatóságok figyelmét az esetlegesen jogellenes magatartásokra. A módosítási javaslat adminisztratív terhet keletkeztet ugyan a hatóság oldalán, ugyanakkor egyrészt csökkenti is azt (a panasz, bejelentése sorsáról információt szerző állampolgár nem fordul kérdéseivel ismételt a hatósághoz). Az adminisztratív terhekkal kapcsolatban fontos kiemelni azt, hogy az eljárás megindításáról, az intézkedés szükségességéről és annak megtörténtéről szóló tájékoztatást abban az esetben kell a hatóságnak megtennie, ha azt a hivatalbóli eljárást kezdeményező személy kéri.

Ez a módosítás segítséget nyújthat azon hibás jogalkalmazás megszüntetéséhez is, hogy a hatóság a bejelentést, panaszt tevő személyt abban az esetben is ügyfélként kezeli, ha az ügy jogát, jogos érdekét nem érinti.

→A Ket. 31. §-a határozza meg azokat az okokat, amelyek alapján a hatósági eljárás megszüntetésére kerülhet sor. A jogalkalmazói tapasztalat azt mutatja, hogy a hivatalból indított eljárások során felmerülnek olyan esetek, amikor az eljárás megszüntetése indokolt lenne, azonban erre nincs jogszabály által meghatározott lehetőség, erre tekintettel szükséges a Ket. 31. § (1) bekezdésének kiegészítése új i) és j) pontokkal.

A hivatalból indított eljárásban előfordulhat az az eset, hogy a hatóság a rendelkezésére álló bizonyítási eszközök alkalmazásával – és természetesen betartva a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét – sem tudta a tényállást tisztázni, és előreláthatólag további eljárási cselekménytől sem várható eredmény. Ugyanígy indokolhatja az eljárás megszüntetését az is, ha a hivatalbóli eljárásban a hatóság jogsértést nem tárt fel. A Ket. 31. § (1) bekezdésének módosítását tehát az indokolja, hogy ilyen esetekben a hatóság az ügyet az irányadó ügyintézési határidőn belül meg tudja szüntetni, az eljárást le tudja zárni. Ez a módosítás nem vezethet ahhoz, hogy a hatóság a munkaterhektől az eljárások tömeges megszüntetésével akar megszabadulni, ugyanis a Ket.-ből fakadó eljárási és tényállás-tisztázási kötelezettsége továbbra is érintetlen marad, ezen kötelezettségeknek a hatóság köteles eleget tenni.

→A közvetítésre vonatkozó szabályok módosításával összefüggésben szükséges az eljárás felfüggesztésére vonatkozó szabályozás – így a Ket. 32. § (6) bekezdésének – felülvizsgálata.

A közvetítő igénybevétele nem igényli minden esetben a hatósági eljárás felfüggesztését, így szükséges a Ket. 32. § (6) bekezdésében a hatályos szabályozás fenntartása abban a tekintetben, hogy a hatóság diszkrecionális jogkörében, mérlegelve az adott eljárás körülményeit, esetről estre dönti el, hogy szükséges-e az eljárás felfüggesztésének elrendelése. Indokolt lehet azonban a felfüggesztés időtartamára irányuló jelenleg hatályos szabály módosítása a következők szerint.

A hatóság legfeljebb 6 hónap időtartamra függesztheti fel az eljárást, és részletesen indokolja a felfüggesztés időtartamára irányuló döntését. E megoldás előnye, hogy a hatóság további

részletszabályok megalkotása nélkül képes esetről esetre mérlegelni az egyes eljárások eltérő körülményeit, szempontjait.

A Ket. 32. § (6) bekezdésében emellett az „ügyfelek számára” szövegrész elhagyása arra tekintettel indokolt, hogy az ügyfelek száma is egy olyan mérlegelési szempont, amely a közvetítés várható időtartamát befolyásolja, így a várható időpont szempontja melletti külön kiemelése egyrészt felesleges, másrészt az indokolatlan kiemelés arra a téves értelmezésre vezethet, hogy e szempont jelentősebb egyéb, a közvetítés várható időtartamát befolyásoló tényezőknél, holott például az ügy jelentősége, bonyolultsága, vagy az ügyfelek közreműködési hajlandósága adott esetben hangsúlyosabb mérlegelési szempont lehet. Nem indokolt tehát a „várható időtartam” szempontján túl további szempont meghatározása az ágazati szabályozásban megjelenő hatósági eljárások nagyfokú diverzitására tekintettel. Az egyes eljárásokban eltérő tényezők lehetnek hangsúlyosak, az ennél konkrétabb megfogalmazás a Ket. kódexjellegével ellentétes lenne.

→Figyelemmel a jogalkalmazói jelzésekre is a módosítási javaslat a Ket. 33/B. § (3) bekezdését illetően a legkorábban indult ügy ügyintézési határidejét tekinti irányadónak az ügyek egyesítése esetére, mivel ez a kiindulási, amelyhez kapcsolódóan a hatóság is és az ügyfél is egyértelműen állást tud foglalni az egyesítés célszerűségét, méltányosságát illetően.

→A jogalkalmazói tapasztalatok alapján szükséges az eljárási kódexben keretszabályt alkotni arra az esetre, ha az ügy iratai elvesznek vagy megsemmisülnek, mivel ez nem csak iratkezelési következményeket okoz, hanem az eljárásra is közvetlen kihatása van, ezt pótolja a Ket. új 33/C. §-a.

→A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései következetlenül tartalmazzák a „nyomtatvány”, „formanyomtatvány”, „űrlap”, valamint a „szoftver” kategóriákat. A Ket. 34. § (3) bekezdés módosításának célja azt egyértelművé tenni, hogy a „formanyomtatvány” kifejezés a papír alapú, míg az „elektronikus űrlap” terminológia a digitális formában megjelenő dokumentumot jelöli, szükség szerint az elektronikus kapcsolattartás szabályai között szükséges utalni a szoftver alkalmazandóságára.

→A módosítás újra megállapítja a Ket. 39. §-át, így ezzel összefüggésben indokolt a Ket. 39. §-át megelőző alcím pontosítása is.

A módosítási javaslat átfogóan módosítja a jegyzőkönyv-készítéssel kapcsolatos szabályokat annak érdekében, hogy a jogalkalmazók számára egyértelművé váljon, hogy mikor kell jegyzőkönyvet, egyszerűsített jegyzőkönyvet készíteni, valamint a hivatalos feljegyzést felvenni, iratra történő rávezetést alkalmazni.

A módosítás egyértelművé teszi a jegyzőkönyv felvételére vonatkozó szabályozást abban a tekintetben, hogy mely eljárási cselekményekről kell kötelező jelleggel jegyzőkönyvet felvenni, és melyek azok, amelyekről csak akkor, ha ezt az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy kéri, vagy ha az az eljárás érdekében szükséges.

Az egyszerűsített jegyzőkönyv fogalmának bevezetését az indokolta, hogy a Ket. jelenleg hatályos szabályozásában szereplő hivatalos feljegyzés kötelező tartalmi elemei alapján egyszerűsített jegyzőkönyvnek tekinthető, és a gyakorlat jelenleg is a hivatalos feljegyzés „egyszerűsített jegyzőkönyvi” funkcióját alkalmazza.

Fontos hangsúlyozni, hogy a módosítás nem eredményez további adminisztrációs terhet a hatóság oldaláról, tekintettel arra, hogy a módosítás nem arra irányul, hogy újabb eljárási cselekmények vonatkozásában jegyzőkönyv készítési kötelezettséget teremtsen. A módosítási javaslat főszabály szerint a 39. §-ban rendszerezi a jegyzőkönyv-készítési kötelezettség alá

első eljárási cselekményeket, specialitásukra, illetve atipikus jellegükre figyelemmel ugyanakkor továbbra is fenntart egyes jegyzőkönyv-készítési előírást például a meghatalmazás, a fellebbezésről való lemondás, illetve a hatósági ellenőrzés esetében.

A módosítási javaslat a jegyzőkönyv tartalmi elemeit is pontosítja, mivel a meghallgatott személy a jegyzőkönyv vonatkozásában nem pontos megjelölés, így a módosítás gyűjtőfogalomként az eljárási cselekményben érintett személy kategóriáját vezeti be.

Az egyes eljárási események hatóság általi tételes nyomon követése érdekében indokolt annak rögzítése, hogy az ügy megítélése szempontjából fontos vagy egyébként az ügy természetére tekintettel lényeges minden egyes olyan eljárási cselekményt dokumentálnia kell a hatóságnak, amelyről nem kötelező jegyzőkönyvet vagy egyszerűsített jegyzőkönyvet készíteni. Ennek legmegfelelőbb eszköze a hivatalos feljegyzés, illetve a hatóság mérlegelése szerint az iratra történő rávezetés. A hivatalos feljegyzés és az egyszerűsített jegyzőkönyv közötti elhatároláshoz egyrészt az nyújt segítséget, hogy a hivatalos az ügy szempontjából jelentős eljárási cselekmények nyomon követésére szolgál, amelyek érdemben az ügyfél vagy eljárási cselekményben érintett személy jogait nem érintik. Ilyen lehet például a hatóságok egymás közötti kapcsolattartásának rögzítése. Másrészt a formai és tartalmi követelmények tekintetében is mutatkoznak lényeges különbségek, amelyek az eljárási cselekmény dokumentálási módjában segítségül szolgálhatnak a jogalkalmazó számára. A jegyzőkönyvnek, valamint az egyszerűsített jegyzőkönyvnek kötelező tartalmi elemei vannak, melyet a törvény tételesen rögzít is, ezzel szemben a hivatalos feljegyzés tartalmi kötöttségek nélküli dokumentálási mód.

→A módosítás újra megállapítja a Ket. 41. §-át, így ezzel (valamint a közvetítő igénybevételére vonatkozó új szabályozással) összefüggésben indokolt a Ket. 41. §-át megelőző alcím pontosítása is.

Az egyezség jelenleg hatályos szabályai pontosításának, az egyezségi kísérlet alkalmazhatósága bővítésének – a hatósági közvetítőre vonatkozó szabályok módosításával párhuzamosan – célja az eljárások ésszerű időn belül való befejezése érdekében a Ket. azon szabályai hatályosulásának a jogi szabályozás eszközével való elősegítése, mely az ellenérdekű ügyfelek közötti jogviták hatékonyabb feloldását mozdíthatják elő.

Az egyezségi kísérlet szabályainak gyakoribb alkalmazását segíti elő az a módosítás, amely szerint az egyezség létrehozása nem kötött tárgyalás tartásához (erre tekintettel a módosítási javaslat elhagyja a jogszabály általi elrendelés feltételként való előírására irányuló fordulatot is).

→Az ügyfélbarát, szolgáltató közigazgatás feltételezi azon jogintézmények meglétét, amelyek a hatósági ügyek lehető leghatékonyabb és leggyorsabb megoldását szolgálják. Ezen elvi megfontolások tették szükségessé a Ket. hatósági közvetítésre vonatkozó szabályozásának módosítását (a hatályos szabályok hatályon kívül helyezését és új 41/A. §-41/B. §-ok megállapítását), amely révén a jelenlegihez képest egyértelmű keretek között lenne lehetőség a jövőben szakképzett mediátorok bevonására a hatósági eljárások során az ellenérdekű ügyfelek közötti vitás kérdések kompromisszumos lezárásának elősegítése érdekében. A felek közötti egyezség létrejöttét előmozdító rendelkezések az eljárások ésszerű időn belül való befejezését is eredményezhetik a fellebbezések számának csökkenésével, végső soron pedig az első fokon jogerőre emelkedett határozatok száma növekedésével.

A mediátorok polgári eljárásban való részvételét a Köt. szabályozza. A Ket. módosítása folytán a közvetítők hatósági eljárásban való alkalmazásának háttérjogszabályaként a Köt. fog szolgálni, emellett indokolt – tekintettel a hatósági eljárás specialitásaira – különös szabályok megállapítása a Ket.-ben. A hatósági közvetítőkre vonatkozó nyilvántartások vezetése, tevékenység engedélyezése jelenleg kormányhivatali feladat, ugyanakkor a két rendszer

közötti átrendeződés nem fog jelentős többletterherrel járni a hatósági közvetítők alacsony számára tekintettel.

A Köt. szabályainak alkalmazása egyrészt azért előnyös, mert tartalmaz olyan részletszabályokat (pl. a folyamatos továbbképzési kötelezettség), amelyek a jelenlegi hatósági közvetítést megteremtő szabályozásból hiányoznak, másrészt a Köt. szabályai alapján egy működő, a gyakorlatban ténylegesen hatályosuló közvetítői rendszer alakult ki.

A hatósági közvetítőkre vonatkozó alapvető szabályokat jelenleg a Ket., valamint a hatósági közvetítőkről szóló 185/2009. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Hkr.) tartalmazza. A Ket.-ben elhelyezendő, a közvetítők hatósági eljárásban való részvételének speciális vetületeire vonatkozó szabályok egyrészt a Ket. egyes korábbi – módosított – rendelkezéseit, másrészt a Hkr.-ből átvett rendelkezéseket ölelik fel (pl. a közvetítő igénybevételét akadályozó okok hatósággal való közlésének szabályai; másik közvetítő igénybevételének esetei).

Megjegyzendő, hogy a büntetőeljárásban is van lehetőség közvetítő igénybevételére a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény alapján, azonban a hatósági eljárásban alkalmazott közvetítői eljárás háttérjogszabályául azért a Köt. szabályai fognak szolgálni, mert a hatósági eljárásban részt vevő, egymáshoz képest mellérendelt pozícióban lévő ellenérdekű ügyfelek eljárási helyzete jobban hasonlít a polgári jogi jogvitákban szereplő felek helyzetéhez.

A Köt. szerinti szabályokhoz képest a következő, a hatósági eljárásban való részvételből fakadó speciális szabályok megállapítása szükséges.

A polgári eljárásban a közvetítő a felek felkérése alapján vehető igénybe, ez a megoldás a hatósági eljárás során megvalósuló közvetítés esetén is alkalmazható, ugyanakkor a szabályozás arra tekintettel mondja ki, hogy a közvetítő igénybevételéről végzést hoz, mivel a döntés közlésére vonatkozóan a Ket. szabályai biztosítják, hogy mindazok értesülhessenek a közvetítői eljárásról, akiknek esetleg érdeke fűződhet az egyezségben való részvételre, vagy a közvetítői eljárásból való kihagyásuk, kimaradásuk fellebbezésre alapot adva az eljárás ésszerű időn belül való befejezését gátolhatná. A sok ügyfél részvételével zajló eljárásokban például az ügyfelek nem feltétlenül vannak tisztában azzal, hogy egyes további ügyfelek bevonásának elmaradása éppen az ügy gyors, egyezséggel való rendezését akadályozza.

A hatósági eljárásban alkalmazott közvetítés ebből következően annyiban speciális a polgári eljárásban résztvevő közvetítő eljárásához képest, hogy a hatóság maga dönt – az ügyfelek kezdeményezése alapján – a közvetítő igénybevételéről. A közvetítő igénybevételének elrendeléséről szóló végzés tartalmára vonatkozó új rendelkezés – tekintettel a speciális tárgyra – az általános, a Ket. 72. § (2) bekezdésében meghatározott, a végzések kötelező tartalmi elemeire vonatkozó szabály mellett további tartalmi elemek meglétét írja elő. E specialitás következménye, hogy a közvetítő nem egy külső szereplőként jelenik meg a hatósági eljárás folyamatában: a közvetítő a hatósági eljárás egyéb résztvevőjének minősül [Ket. 172. § c) pont]. Részt vehet az ügyfél, a tanú, a szakértő meghallgatásán, a szemlén és a tárgyaláson, a jelenlévőkhöz kérdést intézhet, tájékoztató megbeszélést szervezhet, írásos anyagot készíthet az érintettek részére, emellett a Ket. 68. § (2) bekezdésének módosítása szabályozza a közvetítő iratbetekintési jogát is, valamint a Ket. 78. § (1) bekezdésének módosítása a hatóság kötelezettségévé teszi a döntés közlését a közvetítővel is.

Az ügyfelek közös, erre irányuló kérelmükkel kezdeményezhetik tehát a közvetítő hatósági általi igénybevételének elrendelését. Szükséges az ügyfelek közvetítő bevonására kezdeményezési jogosultságához kapcsolódó korlátok meghatározása is a visszaélésvesztés joggyakorlás és az eljárások indokolatlan elhúzódásának megakadályozása érdekében. Ha az ügyfél közvetítő igénybevételére irányuló kérelme nyilvánvalóan az eljárás elhúzódására irányul, vagy egyébként rosszhiszemű, akkor a hatóság nem rendeli el a közvetítő eljárását, emellett az ügyfél rosszhiszeműségére tekintettel szankcióként bírság kiszabásáról is dönthet.

A hatóság a rosszhiszeműség fennállását az ügyfél korábban az eljárás során tett nyilatkozatait, eljárási cselekményeit tekintetbe véve mérlegeli. Emellett a hatóság abban az esetben is megtagadhatja a közvetítő igénybevételenek elrendelését, ha megítélése szerint az az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetne.

Ha a közvetítő eljárása kezdeményezésének rosszhiszeműsége az eljárás felfüggesztését követően, a közvetítő eljárás során válik nyilvánvalóvá, a hatóság az eljárás felfüggesztésének megszüntetésével a közvetítő további igénybevétele mellett, és az ügyfél rosszhiszeműségére tekintettel szankcióként bírság kiszabásáról dönthet.

A felek erre irányuló közös kérelme mellett további módja a közvetítő hatósági eljárásba való bevonásának, hogy ágazati jogszabály kötelezővé teheti a közvetítő alkalmazása lehetőségének hatóság általi megvizsgálását (és a közvetítés mellőzése esetén a mellőzés részletes indokolását). Ez a szabályozási megoldás alkalmas arra, hogy azokban az eljárásokban, ahol a közvetítő bevonása az eljárás jellegénél fogva mindig vizsgálendő, ott ennek általános kötelezettségként való rögzítésére az ágazati szabályozásban legyen lehetőség. Ezzel biztosítható, hogy – felesleges adminisztratív terhek keletkeztetése nélkül – azokban az eljárásokban jelenjen meg a közvetítő bevonásának hatósági általi kötelező vizsgálata, ahol ez valóban indokolt.

A szabályozás a tekintetben is szükséges, hogy amennyiben a hatóság a közvetítő eljárását nem a felek közös kérelmére rendeli el, hanem egyébként az ügy összes körülményeit mérlegelve úgy értékeli, hogy a közvetítés igénybevétele hatékony és megfelelő eszköz lehet az adott eljárásban. Ebben az esetben az ügyfelet a közvetítő eljárásának igénybe vétele, és az eljárás felfüggesztése előtt nyilatkoznia kell, mivel a közvetítői eljárás természeténél, kompromisszumra irányuló jellegénél fogva olyan eljárás, amelyben való részvételre a felek nem kötelezhetők.

Megjegyzendő, hogy abban az esetben, ha a hatóság (pl. kizárási ok miatt) másik közvetítő igénybevétele mellett rendeli el, ismét nyilatkoztatja a feleket a közvetítői eljárásban való részvételi szándékukat illetően, mivel a közvetítői eljárás – természeténél fogva – csak abban az esetben lehet sikeres, ha az ellenérdekű felek mindegyike kész az eljárásban való részvételre. Ha a felek valamelyike nem kíván a továbbiakban közvetítői eljárásban részt venni, vagy a felek nem tudnak megegyezni a közvetítő személyében, a közvetítői eljárásban érvényesülő akaratautonómiájukból fakadóan – vagy az eljárás felfüggesztésének hatóság általi megszüntetése mellett, vagy felfüggesztés hiányában egyébként a hatóság felé való jelzéssel – visszaterelhetik az ügyet eljárás általános keretei közé.

Tekintettel a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítők alkalmazására, szükséges annak szabályozása, hogy a hatóság – a hatóság és a közvetítő együttműködése keretében – kötelezettsége a közvetítő előzetes tájékoztatása az adott ügy sajátosságai, az irányadó szakmai háttér tekintetében. A közvetítés ugyanis az új szabályozás szerint nem lesz speciális szaktudáshoz kötött, a közvetítőnek az eljárás általános szabályaira, valamint a mediációs technikákra vonatkozó ismerete önmagában megalapozza a közvetítőként való közreműködését az eljárásban.

A Köt. szakértő részvételére vonatkozó rendelkezéseinek egyértelmű kizárását az indokolja, hogy a közvetítői eljárás során a Ket. szerinti szakértő is részt vehet a tényállás tisztázásában, így egy további, azonos nevű, de tartalmában más jellegű jogintézmény eljárásba illesztése egyrészt felesleges, másrészt a közvetítő eljárása szabályrendszerének jelenlegi hatályosulási fokán a vonatkozó rendelkezések túlzott komplexitása nem szolgálja a közvetítő szélesebb körű alkalmazásának elősegítését.

A Köt. a közvetítői eljárás befejezésére vonatkozó rendelkezései alkalmazásának kizárását az indokolja, hogy a Ket. megfelelően rendezi – a hatósági eljárás jellegzetességeire figyelemmel – a kérdéskört. A közvetítő eljárása vagy a felek egyezségével végződik, vagy egyezség hiányában a hatósági eljárás tovább folytatódik (vagy az eljárás felfüggesztésének

megszüntetésével, a közvetítő további közreműködése nélkül, vagy ha nem lett felfüggesztve az eljárás, akkor egyébként a közvetítő további igénybevételének mellőzésével).

→A Ket. új 42. § (3a) bekezdése beiktatásának célja a hatóságok ügyterhének csökkentése, ezért a jogalkalmazás nehézségei és egyes hatósági ügyek egyszerűbbé tétele szempontjainak együttes figyelembe vételével a módosítási javaslat a hozzátartozói kapcsolatot abszolút kizárási okként határozza meg, azzal, hogy a hatósági bizonyítvány kiállításával és mérlegelést nem igénylő hatósági nyilvántartásba vétellel kapcsolatos ügyekben ez a kizárási ok nem alkalmazandó.

→A módosítás értelmében a Ket. 43. § (6) bekezdésében meghatározott esetben a hatóság köteles az ügyfelet haladéktalanul, de legkésőbb a kizárási ok felmerülésétől számított nyolc napon belül értesíteni a kizárás fennállásáról és az irányadó eljárási rendről. A módosítás mind az ügyfél, mind a hatóság oldalán felesleges adminisztratív terhek felmerülésének megakadályozását szolgálja azzal, hogy az ügyfél az időben megkapott tájékoztatás alapján nem indítványozza feleslegesen a kizárást, míg a hatóságnak nem kell intézkednie ezen kizárási kérelem tárgyában.

→Az eljárások gyorsítása érdekében a törvényjavaslat általános szabályként rögzíti az engedélyezési feltételeknek a hatóságok és szakhatóságok közötti egyeztetését adott ügyfajtákban, erre tekintettel szükséges a Ket. 45. § (1) bekezdésének módosítása.

→A Ket. 46. § (2) bekezdésének módosítása szövegpontosító jellegű.

→A módosítás új (4a)-(4b) bekezdéssel egészíti ki a Ket. 46. §-át, és ezzel egyértelműen meghatározza a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes személyek idézésének módját: cselekvőképtelen személy esetén a törvényes képviselő útján, korlátozottan cselekvőképes személy esetén pedig a törvényes képviselő egyidejű értesítésével való idézést. A módosítási javaslat a törvényes képviselő terhére rója, ha a cselekvőképtelen személy az idézésre nem jelenik meg.

→A Ket. 50. § (2) bekezdésének módosítása erősíti az azonos hatáskörű, a hatásterületen illetékességgel rendelkező hatóságok közötti együttműködést.

→A Ket. főszabályként kimondja, hogy a tényállás tisztázása érdekében a hatóság az ügyfelet a kérelmére indult eljárásban nyilatkozattételre hívhatja fel. Ehhez képest speciális rendelkezésként szükséges a Ket. új 51. § (2a) bekezdésében kimondani, hogy cselekvőképtelen személy *személyes* nyilatkozattételre felhívására csak kivételesen, abban az esetben van lehetőség, ha a nyilatkozatától várható bizonyítékot a hatóság más módon – például a képviselő szabályainak alkalmazásával, vagy más bizonyítási eszköz útján – nem tudja beszerezni.

→A Ket. 53. §-ának új (4a)-(4c) bekezdéssel való kiegészítése a következők szerint indokolt. A módosítási javaslat a tanú meghallgatása során is figyelembe veszi, hogy az életkori sajátosságokból fakadóan egyes esetekben a kiskorúak tekintetében eltérő szabályok megalkotása indokolt, biztosítandó a gyermekek és kiskorúak magasabb fokú védelmét a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvénnyel is összhangban. A Ket. 15. § (7) bekezdése az eljárási



képesség vonatkozásában kimondja, hogy a polgári jog szabályai szerint cselekvőképességgel – jogszabályban meghatározott esetekben a korlátozott cselekvőképességgel – rendelkező személynek van eljárési képessége a hatósági eljárásban. Ugyanakkor az a tény, hogy egy cselekvőképtelennek nincs eljárési képessége – önállóan, a saját nevében nem járhat el az eljárás során –, még nem zárja ki a tanúként való meghallgatását.

A tanúvallomás funkcióját tekintve nem az ügyfélnek vagy az eljárás egyéb résztvevőjének egy eljárési cselekménye, hanem egy, a tényállás tisztázását segítő bizonyítási eszköz. Amennyiben az adott egy cselekvőképtelen személy tanúként való meghallgatása szükséges az ügy eldöntéséhez, ez a személy a saját ismeretei, képességei szerint képes hozzájárulni a bizonyítás sikeréhez. Ugyanakkor a cselekvőképtelen, valamint a korlátozottan cselekvőképességű személy tanúként való meghallgatására speciális szabályokat szükséges alkotni egyes életkori, vagy egyéb képességbeli sajátosságok figyelembevételére érdekében.

→A Ket. 54. §-ának módosítása lehetővé teszi, hogy a tanú a vallomását írásban is megtehesse. A tanúvallomás írásban való megtételének lehetősége azonban a tanúnak nem alanyi joga, a hatóság diszkrecionális jogkörében esetről esetre dönti el, hogy az adott eljárásban ez a megoldás alkalmazható-e. A módosítás célja ezzel a hatóságok és a tanúk adminisztrációs terheinek csökkentése a személyes megjelenési kötelezettség részleges feloldása által. Hangsúlyozni szükséges, hogy a jogintézmény kivételes jellegű, a hatóságnak mérlegelnie kell azt, hogy az eset konkrét körülményeire is tekintettel a személyes meghallgatás nélkül is elérheti-e a tanú meghallgatás célját. A hatóságnak ebben az esetben fokozott figyelemmel kell lennie arra, hogy egyaránt érvényesüljenek a tanúvallomás megtételének garanciái és az ügyféli jogok is.

→A Ket. 57. § (1) bekezdése módosítása a szemle hatékony lefolytatásának biztosítása érdekében szükséges kiegészítő szabály.

→A módosítási javaslat célja az eljárési bírság kiszabására valamint az okozott többletköltségek megtérítésére vonatkozó szabályoknak koherens rendszerben történő illesztése, valamint a jogalkalmazás egyszerűsítése oly módon, hogy az eljárás akadályozásának jogkövetkezményeként kiszabható eljárési bírságot, valamint az ügyfél vagy eljárás egyéb résztvevője által okozott többletköltségek megtérítésére kötelezést egy helyen szabályozza a módosítás. Ennek eredményeként egyértelművé válik, hogy mikor van helye eljárési bírság kiszabásának és mikor kell kötelezni az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét az okozott többletköltségek megtérítésére. Erre tekintettel a 61. § (1) bekezdése meghatározza az eljárési bírsággal sújtható személyek körét, oly módon, hogy az eljárési bírság kiszabása tekintetében mérlegelési jogkört biztosít a hatóság számára a törvény. Az új (1a) bekezdés oly módon rögzíti az okozott többletköltségek megtérítésére való kötelezést, hogy amennyiben a hatóság eljárési bírságot szab ki, vagy valamely eljárás cselekmény megismétlésére az ügyfél vagy eljárás egyéb résztvevőjének jogellenes magatartása folytán szükséges, úgy többletköltségek megfizetésére kötelez a hatóság. Fontos annak hangsúlyozása, hogy az okozott többletköltségek megtérítésére való kötelezés tekintetében a hatóságnak nincs mérlegelési jogköre.

→A Ket. 62. § (2) bekezdése módosításának indoka, hogy a jövőben a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítő igénybevétele lesz lehetőség a hatósági eljárás során.

→A módosítás a Ket. 39. § (2) bekezdésére tekintettel indokolt. A Ket. 39. § (2) bekezdése tételesen felsorolja a jegyzőkönyv kötelező tartalmi elemeit, ezért a közmeghallgatásról

készült jegyzőkönyvnek egyéb speciális elemét szükséges a Ket. 63. § (3) bekezdésében megjeleníteni. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a közmeghallgatás jellegére tekintettel például hatósági tanú alkalmazása, valamint az eljárási cselekményben érintett személy megnevezése és egyéb adatai a közmeghallgatáson készült jegyzőkönyv tartalmi elemeit értelemszerűen nem képezik.

→A Ket. 68. §-át új (1a) bekezdéssel kiegészítő módosítás tartalmilag a közvetítő egyes eljárási cselekményeit, eljáráshoz kapcsolódó jogait rendező szabályhoz kapcsolódik. A rendelkezés iratbetekintésre vonatkozó szakaszban való elhelyezését az teszi indokoltá, hogy a szintén az eljárás egyéb résztvevőiként definiált tanúnak, valamint a szemletárgy birtokosának az iratbetekintésre irányuló jogosultságát is e szakasz tartalmazza.

→A Ket. 75. §-ának módosítása a hatósági közvetítő intézményére vonatkozó módosítás miatt szükséges pontosító szabály.

→A joggyakorlat egységesítése érdekében indokolt a Ket.-ben a hatósági szerződés egyes, ágazati specifikumoktól függetlenül alkalmazható tartalmi elemeinek szabályozása, erre tekintettel a Ket. 76. §-a új (2a) bekezdéssel egészül ki. A Ket.-ben megállapított kötelező tartalmi elemek mellett az ágazati jogszabályok az adott eljárások specialitásaira tekintettel további kötelező elemeket is meghatározhatnak.

→A jogalkalmazói tapasztalatok és a közérdek érvényesítése érdekében indokolt annak általános szabályként való kimondása, hogy a hatóság a konkrét esetben – a Ket.-ben, valamint külön törvényben felsorolt szempontok alapján – a végrehajtás megindítása helyett a hatósági szerződés módosítását is kezdeményezi, ha úgy ítéli meg, hogy utóbbi a közérdek védelmét hatékonyabban valósítja meg, erre tekintettel indokolt a Ket. 77. § (2) bekezdésének módosítása.

→A gyakorlati jogalkalmazás azt mutatja, hogy indokolt a Ket.-ben a hatóság által hozott döntés kötőerejének szabályozása az egységes joggyakorlat érdekében, mivel a hatályos szabályozásban megjelenő, a kötőerővel összefüggő rendelkezések kapcsán arra a következtetésre lehet jutni, hogy a kiemelt eseteken kívül a hatóságot korábbi döntése semmilyen módon sem köti. A hatósági eljárások vonatkozásában az eljárási kötelezettségből vezethető le a kötőerő léte. Ebből viszont az is következik, hogy a Ket. e kérdéskört csak a jogerő és a végrehajthatóság keretei között kezeli, emiatt minden egyes esetben meg kell határozni azokat az eseteket, amikor a döntés nemteljesítésének a következménye nem a végrehajtás, hanem egyéb szankció (például az idézés esetén az elővezetés). Mindez az anyagi jogerő érvényesülését korlátozza, és szükségszerűvé teszi a jogértelmezési kérdések folyamatos újratermelődését. Ennek elkerülése érdekében a módosítás a Ket. új 77/A. § kimondja, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában a hatóság a saját döntéséhez – az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzések kivételével – abban az eljárásban, amelyben azt hozta, a döntés közzétételétől kezdve kötve van.

→A módosítási javaslat szerkezeti okokból a döntés szabályai között (a Ket. új 77/B. §-ában) helyezi el a korábban a végrehajtásról szóló fejezetben szabályozott, jogerőre vonatkozó rendelkezéseket.

→A közvetítői tevékenység szabályainak Ket.-en belüli részletezésével összefüggésben

szükséges annak előírása, hogy a hatóság a közvetítővel is közli döntését, erre tekintettel indokolt a Ket. 78. § (1) bekezdésének módosítása.

→Az elektronikus kézbesítésről szóló 2009. évi LII. törvényre figyelemmel indokolt a Ket. 78. § (7) bekezdésében kormányrendelet számára is lehetővé tenni, hogy a döntés elektronikus úton való közlésére eltérő szabályokat állapítson meg.

→A Ket. 82. § (2) bekezdése módosítása alapján a továbbiakban a hatósági nyilvántartásba való bejegyzés önmagában nem minősül hatósági határozatnak, hanem az csupán a nyilvántartásba vételhez kapcsolódó tényleges cselekmény, helyesen a nyilvántartásba való bejegyzésről szóló határozathoz (illetve annak közléséhez) fűződnek a joghatások. E módosítással összefüggésben pontosítandó a Ket. 82. § (3) bekezdése.

→Jelentőségére és az alkalmazását érintő bizonytalanságokra tekintettel a hatósági ellenőrzés szabályainak átfogó felülvizsgálata és újraszabályozása vált szükségessé.

A Ket. hatályos rendelkezései alapján az a következtetés vonható le, hogy a hatósági ellenőrzést a jogalkotó szűk értelemben csak helyszíni ellenőrzésként fogta fel. A módosítási javaslat egyértelművé kívánja tenni, hogy a hatósági ellenőrzés mind helyszíni ellenőrzéssel, mind adatszolgáltatással, iratbemutatással, illetve táv-adatszolgáltatással megvalósulhat.

A hatóságok jelentős részénél jelenleg is bevett gyakorlatnak számít az ellenőrzési terv készítése, indokoltnak mutatkozik azonban ezt horizontálisan valamennyi hatóság kötelezettségévé tenni. Az ellenőrzési tervet nem kell jogszabályba foglalni, az a hatóság működésére vonatkozó dokumentum; célszerű ugyanakkor az ellenőrzési tervre vonatkozó alapvető követelményeket, valamint a terv legfontosabb tartalmi elemeit a Ket.-ben rögzíteni. Fontos megjegyezni azt is, hogy az ellenőrzési terv készítési kötelezettség előírása jelentős szerepet játszhat a hatóságok működtetésének tervezése kapcsán, hiszen a szakmai és anyagi erőforrásigények tervezéséhez megfelelő alapot adhat egy jól átgondolt ellenőrzési terv.

Az ellenőrzési terv bevezetése és az az alapján készült ellenőrzési jelentés nagyban hozzájárul az önkéntes jogkövetés előmozdításához, a jogkövető magatartás tudatosságának fokozásához. Elsődleges célként ugyanis ahhoz fűződik érdek, hogy az ellenőrzés hatálya alá tartozó ügyfelek önként alakítsák ki a tevékenység végzésének jogszabályszerű feltételeit.

Tekintettel arra, hogy a hatóságok igen jelentős része már alkalmazza az ellenőrzési terv készítésének gyakorlatát, az előírás nem fog további adminisztratív terhet keletkeztetni a hatóság oldalán. A joggyakorlat egységessége érdekében a módosítás tartalmazza az ellenőrzési terv minimum tartalmi elemeit, természetesen a hatóságok a hatáskörükbe tartozó ügyfajták sajátosságaira tekintettel részletesebben is kidolgozhatják annak tartalmát.

Az ellenőrzési tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a tervezett ellenőrzés tárgyát, vagyis azt, hogy téma- vagy teljes körű ellenőrzésről van-e szó;
- az ellenőrzés célját, tekintettel arra, hogy a hatóság köteles feltárni és bizonyítani azokat a tényeket és körülményeket, amelyekre megállapításait, illetve későbbi eljárását alapozza;
- az ellenőrizendő időszakot, vagyis a hatósági ellenőrzés várhatóan mekkora időintervallumot ölel fel, illetve azt, hogy az ellenőrzési terv és az ellenőrzési jelentés milyen „lépték”-et használ;
- az ellenőrzések ütemezését, a jelentősebb határidők, az ellenőrzés kezdő valamint a várható befejezése időpontjának megjelölését;
- valamint eszközét.

A módosítási javaslat érdemben nem változtat azon, hogy a helyszíni ellenőrzést a szemle szabályai szerint kell lefolytatni, csupán a rendszeres ellenőrzési tevékenységre figyelemmel –

a Ket. 29. § (4) bekezdésének kapcsolódó rendelkezésének hatályon kívül helyezése mellett – teszi lehetővé eltérő értesítési szabály megállapítását.

A módosítási javaslat a hatósági ellenőrzés lezárásának részletes szabályait önálló alcím alatt kezeli, amelynek keretében egyértelmű elhatárolás mellett állapítja meg az ellenőrzés eredménye függvényében – felesleges adminisztratív terhek elkerülése generálása nélkül, ám a szükséges garanciális elemek megtartásával – a hatóság által alkalmazandó dokumentálási formát.

→A hatályos jogrendszerben az anyagi jogi bírságot szabályozó rendelkezések megállapítása során a Ket.-ben mint eljárási kódexben meghatározott keretjellegű szabályozás hiányában az egyes eljárásokban esetleges szempontrendszerek érvényesülnek. Ez a gyakorlatban aránytalan, ötletszerű, logikájában nehezen követhető, eljárási garanciákat nélkülöző, esetenként irreálisan magas bírságtételeket megállapító szankciórendszerek felállításához és alkalmazásához vezetett. Mindezek alapján vált szükségessé keretszabályok megalkotása a Ket.-ben, annak érdekében, hogy ezen, egységes dogmatikai alaphoz igazodjon az ágazati bírságot szabályozó rendszer, erre tekintettel a Ket. új 94/A. §-sal egészül ki.

A jogrendszerben szabályozott közigazgatási jogi szankciók jelentős hányadában a jogalkotó – a hatóság mérlegelési lehetőségét kizárva – valamely jogszabálysértés esetére kötelezően írja elő a bírságot, amely végső soron az eljáró hatóság bevételeivé válik. Meghatározott esetekben azonban – sokszor szempontok jogszabályi meghatározása nélkül – mérlegelési jogkört biztosít a jogalkotó e kérdésben, illetve a bírság összegének meghatározása tekintetében [például a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet 132. § (1) bekezdése, vagy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 78. § (3) bekezdése]. Erre tekintettel az (1) bekezdés meghatározza az ágazati jogszabály által biztosított mérlegelési jogkör esetén az értékelendő szempontokat szubszidiárius, kiegészítő jelleggel. Fontos azt is megjegyezni, hogy a Ket. ezen rendelkezései, csak az ágazati anyagi jogi bírságok kiszabásakor, illetve azok mértékének meghatározásakor alkalmazandók. Így tehát a mérlegelési szempontokat nem lehet figyelembe venni egyéb jogkorlátozó szankciók alkalmazása esetén (pl. üzlet bezárása, engedély visszavonása).

A Ket. új 94/A. § (2) bekezdése az ügyfélbarát közigazgatás megteremtése érdekében a bírságkiszabás lehetőségét szubszidiárius hatállyal, objektív és szubjektív határidő megállapításával szűkíti úgy, hogy a kiszabási jog elévülése akkor következik be, ha a jogsértő magatartásnak a kiszabásra jogosult hatóság tudomására jutásától számított 6 hónap eltelt. A (2) bekezdés rögzíti továbbá, hogy az elkövetéstől, azaz a jogsértő magatartás tanúsításától számított 5 éven túl nincs helye bírság kiszabásának. Az ezzel járó jogvesztés ösztönzőleg hathat a hatóságokra, arra készítheti őket, hogy kapacitásaikat minél megfelelőbben használják fel, gyakoribb, és hatásosabb ellenőrzéseket folytassanak le. A szabály bevezetése lehetővé teszi továbbá – az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 1991. február 13-i ajánlásában is szereplő – az ésszerű határidőn belüli döntés elvének érvényre juttatását. Így elősegíti, hogy az ügyfél minél rövidebb ideig maradjon bizonytalanságban a tekintetben, hogy a hatóság tudomására jutott szabálysértését követi-e szankció vagy sem. Megjegyzendő, hogy a bírság irracionálisan hosszú (pl. 10-15 év) időn túli kiszabása által elveszíti eredeti funkcióját. Az már nem szolgálhat adott esetben helyreállító célokat, pusztán a hatóság anyagi forrásainak növelését eredményezi, ami pedig ellentétes a Nemzeti Együttműködés Programjának azon követelményével, hogy meg kell szüntetni a vállalkozások működését felügyelő állami szervek büntetésben való érdekelttségét.

A rendelkezés ezen felül segítséget nyújt a jogalkalmazás számára, támpontot ad tekintetben, mely napon kezdődik a bírságkiszabási jog elévülésének objektív határideje. Eszerint tehát annak kezdő napja az a nap, amelyen a magatartás megvalósult, amennyiben viszont a

bírságot elvonandó cselekmény valamely jogsértő állapot fenntartásával valósul meg, csak a jogsértő állapot megszűnésének napjától kezdődik az elévülés.

Az (1) és a (2) bekezdés egyaránt szubszidiárius, kiegészítő jellegű rendelkezés. Így lehetőség nyílik arra, hogy az ágazati jogszabályok – figyelemmel az adott jogterület specifikumaira – további, illetve eltérő mérlegelési szempontokat határozzanak meg a bírság kiszabásakor, illetve annak összegének meghatározásakor, továbbá a bírságkiszabási jog elévülése kapcsán. Más körülmények, érdekek figyelembe vételét igényelheti ugyanis például egy versenyfelügyeleti, vagy egy munkavédelmi eljárás, de más objektív és szubjektív határidőket igényelhetnek – az ügyek összetettségére, bonyolultságára, különleges szakértelmet igénylő mivoltukra tekintettel – az egyes ágazati eljárások.

Ugyanakkor fontos felhívni a figyelmet arra, hogy a Ket.-ben kialakított eljárási keretszabályok mellett a Nemzetgazdasági Minisztérium feladatkörében folyamatban van az ágazati anyagi jogi bírságolási szabályok felülvizsgálata, a vállalkozói adminisztratív költségek csökkentésére irányuló rövid- és középtávú kormányzati programról szóló 1133/2011 (V.2.) Korm. határozat alapján. A joganyag elkészítésében a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium együttműködik tekintettel arra, hogy az ágazati anyagi jogi szabályok módosítása a vonatkozó eljárási szabályok módosítását, újragondolását indukálhatja. Ezért, csak az említett felülvizsgálat befejeztével látszik indokoltnak egyrészt a Ket. 94. §-ának felülvizsgálata, másrészt annak feltérképezése, hogy lehetséges-e a keretszabályok bővítése, adott esetben új mérlegelési szempontok figyelembe vételének előírása, illetve, hogy szükséges-e a szubszidiárius jelleg helyett, elsődlegesen alkalmazandó szabályozás kialakítása.

→A törvény újra megállapítja a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható döntésekről szóló 101. §-t. A módosítás tartalmi változást nem eredményez, célja a jogalkalmazás könnyítése: a § átstrukturálásával egymás melletti szerkezeti egységek tartalmazzák a Ket. és a hatóság döntése alapján fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható döntésre vonatkozó szabályokat.

→A 102. § módosítása egyrészt – a 101. §-ához hasonlóan – azt célozza, hogy a jogalkalmazás során könnyebben érthetővé váljon a törvényt szöveg, az új szöveg ugyanis követi a hatóság felterjesztési idő alatt ellátandó feladatai sorrendjét. A módosítás másik célja, hogy a szakhatósági közreműködést is igénylő eljárásokban is valódi tartalommal töltsen meg a döntés módosításának, visszavonásának jogintézményét, azzal, hogy ezekben az eljárásokban az eddigi nyolc nap helyett a felterjesztésre rendelkezésre álló határidőt tizenöt napra emeli szakhatósági közreműködés esetén. Ez a módosítás egy oldalról növeli ezen ügyek elintézésének hosszát, más oldalról azonban lehetőséget ad gyorsabb lezárásukra is azáltal, hogy a szakhatóságnak is reális időt ad a szakhatósági állásfoglalása felülvizsgálatára. A módosítás végül lehetővé teszi azt, hogy a hatóság erre irányuló kérelem esetén írásban tájékoztassa az ügyfelet a fellebbezésről.

→A Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó előírásai több olyan rendelkezést tartalmaznak, melyek párhuzamosak a Pp. és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) rendelkezéseivel. A Ket. 109-111. §-ának módosítása ennek megfelelően a párhuzamosságok megszüntetése mellett a Pp.-be és a Knp.-be helyezi át a bírósági eljárásra vonatkozó szabályokat a Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályainak átstrukturálása mellett.

→A közigazgatás működésével kapcsolatos általános követelmény, hogy a hatóságok

döntései kiszámíthatóak legyenek. Mindez azt jelenti, hogy az ügyfél bízhat abban, hogy a jogorvoslati lehetőségek kimerítése után vagy meghatározott idő elteltével a hatóság döntése véglegessé, megváltoztathatatlaná válik; a döntésben foglalt jogokat gyakorolni, a kötelezettségeket teljesíteni, teljesíttetni lehet; a határozat jogsértő voltára hivatkozással a döntésből fakadó jogokat elvonni, a kötelezettségeket terhesebbé tenni nem lehet.

Az újrafelvételi eljárás jogintézményének biztosítása a Ket. rendszerében az anyagi jogi jogerő áttörését jelenti, tekintettel arra, hogy már jogerős határozattal lezárt ügy újbóli vizsgálatát engedi meg. Az anyagi jogi jogerő megerősítése érdekében azonban indokolt az újrafelvételi eljárás szabályait akként módosítani, hogy generális lehetőség helyett ez az eljárás csak abban az esetben álljon nyitva az ügyfél részére, ha azt törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet kifejezetten lehetővé teszi.

A Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ezzel némileg ellentmondásban van a hatályos Ket. azon rendelkezése, mely szerint az el nem bírált tény, adat vagy bizonyíték szolgálhat alapul az újrafelvételi eljárás megindításához. Mindezek alapján a Ket. 112. § (1) bekezdésének pontosítása szükséges, a módosítás ezt végzi el.

→A végrehajtási eljárás egyszerűsítése érdekében a törvény lényegesen megváltoztatja a közigazgatási végrehajtás szabályait.

E módosítás egyik fontos eleme, hogy a törvény szakít a végrehajtás elrendelésének előírásával. Ez a módosítás abból következik, hogy a törvény megosztja a végrehajtási feladatokat a pénzfizetési kötelezettség adók módjára behajtandó köztartozássá nyilvánításával, mivel így a végrehajtás – attól függően, hogy pénzfizetési kötelezettség végrehajtásáról, meghatározott cselekmény végrehajtásáról vagy ingóság kiadására irányuló végrehajtásról van szó – az adóhatóság, vagy az elsőfokú hatóság hatáskörébe fog tartozni. Ezzel párhuzamosan, annak érdekében, hogy az eljárások ne húzódnak el indokolatlanul, meg szükséges szüntetni az eljárás elrendelésének jogintézményét. A módosítás nem jár a jogorvoslatihoz való jog csorbításával, a módosítás továbbra is – korlátozott- jogorvoslati lehetőséget biztosít a végrehajtás megindítása ellen.

A végrehajtási eljárást megindítását megelőző hatósági ellenőrzés szabályai annyiban módosulnak, hogy egyrészt a hatóság kérelemre indult eljárások esetében a hatóság csak kérelemre ellenőrzi a teljesítést, amit követően viszont a végrehajtási eljárás további kérelem nélkül megindul, másrészt pedig ebben az esetben nem terheli a jogosult a teljesítés elmaradásának igazolását (természetesen a hatósági ellenőrzés egyik lehetséges eszköze továbbra is a jogosult nyilatkozatát marad).

A végrehajtás elrendelése helyett tehát a hatóság a hatósági ellenőrzés eredményét tartalmazó végzés közzétételével indítja meg a végrehajtást, ezt követően pedig a követelés tartalmától függően vagy megkeresi az adóhatóságot a követelés behajtása iránt, vagy szerződés alapján átadja az ügyet a bírósági végrehajtónak, vagy megkezdi a végrehajtás foganatosítását.

A módosító javaslat hatályon kívül helyezi a végrehajtási fejezetnek a meghatározott cselekmény végrehajtása illetve az ingóság kiadására irányuló végrehajtás során alkalmazható fizetési kedvezmény speciális szabályait. A módosítás nem eredményezi a halasztva vagy részletekben teljesítés engedélyezésének megszűnését ezekben az esetekben sem, valamennyi erre vonatkozó – az általános szabályoktól eltérő – különös szabályt a Ket. új 129. §-a tartalmazza a fizetési kedvezmény a végrehajtási eljárásban cím alatt.

A végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések közül kikerült az a szabály, amely szerint a felfüggesztés alatt újabb végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, mivel ez a rendelkezés egyrészt egyértelműen következik a felfüggesztés általános szabályaiból, másrészt pedig ily módon kétség nélkül érvényesül a végrehajtás esetén is az, hogy a felfüggesztési ok megszüntetésére irányuló eljárási cselekmények hatályosan elvégezhetők.

A módosítási javaslat emellett szerkezeti okokból a döntés szabályai között (a Ket. új 77/B. §-ában) helyezi el a jogerőre vonatkozó rendelkezéseket.

A végrehajtási fejezet további módosításai részben a végrehajtás megindulásának új szabályaiból fakadó módosítások, amelyek hatályon kívül helyezik a pénzkötelezettség végrehajtására vonatkozó különös szabályokat és megszüntetik a végrehajtást elrendelő hatóságra való hivatkozásokat, részben pedig a külön jogszabályra utaló rendelkezések jogforrási szintjét pontosító módosítások.

→A módosítási javaslat az eljárási költségekkel, e költségek előlegezésével és viselésével kapcsolatos a korábbinál részletesebb, valamint egyértelmű szabályozás kialakítását végzi el. A módosítási javaslat arra törekszik, hogy a Ket. szabályrendszere világos és tiszta képet adjon az eljárási költség előlegezésére és viselésére vonatkozóan, erre tekintettel indokolt a Ket. eljárási költségről szóló fejezetének újraszabályozása.

A Ket. jelenleg hatályos 153. § (2) bekezdése mintegy 15. pontban határozza meg az eljárási költségek körét. A felsorolás mégsem tekinthető taxációnak, hiszen a Ket. hatályos 153. § (2) bekezdés 15. pontja törvény vagy kormányrendelet számára lehetővé teszi egyéb eljárási költség meghatározását. A módosítási javaslat célja ezen – törvényi vagy kormányrendeleti szintű – korlátozásnak a feloldása, tekintettel arra, hogy jogszabályban megállapított különös eljárási szabály is bővítheti az eljárási költségek körét az adott eljárás sajátosságaira figyelemmel. [Lásd pl. az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló 11/1994. (III. 25.) IKM rendeletet.]

A javaslat az egyéb eljárási költségek vonatkozásában a jelenleg hatályos Ket. 155. §, illetve 157. §-ában meghatározott általános költségviselési szabályokat rögzíti összefoglalva önálló alcím alatt. Az eljárási költségek jelenlegi szabályozásának módosítását több szempont is indokolta. A kérelemre és a hivatalból indult és folytatott eljárások élesebb elhatárolásával összefüggésben, a Ket. eljárási költségről szóló IX. fejezetén belül egyértelmű szabályozást igényel a kérelemre valamint a hivatalból indult és folytatott eljárásokra vonatkozó költségviselési rendelkezések. A költségek előlegezésére vonatkozó szabályokat is ennek megfelelően állapítja meg a módosítás: rögzíti azokat az eljárási költségeket, amelyek előlegezése szükséges, valamint az előlegezés módját.

A Ket. 155. §-a az eljárási költség előlegezése tárgyában a következő esetekről rendelkezik: kérelemre indult eljárás, hivatalból indult vagy folytatott eljárás, a bizonyítási eljárás, rendőrség igénybevétele.

A kérelemre indult eljárás vonatkozásában a módosítási javaslat annyiban hoz új rendelkezéseket, hogy a kérelemre és hivatalból indult eljárások éles elhatárolásával összefüggésben egyértelműen rögzíti, hogy az egyéb eljárási költségeket a kérelmező ügyfél előlegezi, több azonos érdekű ügyfél esetében az előlegezés pedig egymás között egyenlő arányban történik.

Hivatalból indult vagy folytatott eljárásokban az egyéb eljárási költségek megelőlegezése a hatóságot terheli. Az eljárási költségek viselése attól függ, hogy milyen döntéssel zárul az eljárás. A módosítási javaslat értelmében a bizonyítási költségek előzetes letétbe helyezését a hatóság különösen akkor rendeli el, ha már előre valószínűnek mutatkozik, hogy a felmerülő eljárási költségek jelentősebb összeget érnek el, vagy más körülmény ezt indokoltá teszik. A hatóság tehát mérlegelési jogkörében dönt a bizonyítási költségek előlegezésének módjáról.

A hatályos Ket. 156. § (3) bekezdése foglalkozik a bizonyítási eszközök igénybevételével kapcsolatos költségek előlegezésével. A módosítási javaslat célja, annak elvi élel történő rögzítése, hogy a bizonyítási eljárással kapcsolatos költségek előlegezése minden esetben a bizonyítást indítványozó fél kötelezettsége.

A módosítási javaslat tisztázza, hogy rendőrség igénybevételére mind kérelemre mind hivatalból indult vagy folytatott eljárás esetében is sor kerülhet. A rendőrség igénybevételével

kapcsolatos költségek előlegezése minden esetben az igénybevételt kérő hatóság kötelessége. A jogalkalmazói visszajelzések alapján a gyakorlatban problémát jelentett annak eldöntése, hogy az eljárási költség tárgyában, határozatban vagy végzésben kell döntenie a hatóságnak. A módosítási javaslat egyértelműen rögzíti, hogy a hatóság az eljárási költség viselése felől határozatban vagy az eljárást lezáró végzésben dönt. E főszabály alól kivételt képeznek az alábbi esetek, amikor a hatóság nyomban, az eljárási költségek felmerülésekor dönt azok viselése tárgyában. Egyrészt ha az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét kell valamely perbeli cselekmény költségében elmarasztalni, másrészt ha valamely eljárási cselekmény költsége az ügyfelet az ügy eldöntésére tekintet nélkül terheli.

Az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevőjének rosszhiszemű eljárása miatt az ügy eldöntésére tekintet nélkül az eljárásával okozott költségek viselése tárgyában nyomban tud döntést hozni a hatóság.

A kérelemre indult eljárás vonatkozásában a módosítási javaslat az eljárási költségek előlegezésére és viselésére vonatkozó rendelkezések éles elhatárolásával összefüggésben egyértelműen rögzíti az eljárási költségek kérelemre indult eljárásban történő viselésének szabályait.

Fontos eltérés a hatályos szabályozáshoz képest, hogy a módosítás alapján a kérelem elutasítása valamint a kérelemnek megfelelő döntés mellett az eljárás megszüntetése esetén is meghatározza a Ket. az eljárási költség viselésének szabályait, emellett a jelenleg hatályos Ket. 157. § (1) bekezdésének megfelelően határozza meg a végrehajtási eljárás során felmerülő költségek viselésére vonatkozó rendelkezést, azzal az eltéréssel, hogy a költségek viselésére azt kell kötelezni, aki a végrehajtási eljárást megindította.

#### *A 4. §-hoz*

→A Ket. 3. § (2) bekezdés a) pontjának módosítását a végrehajtás elrendelésének megszűnése indokolja.

→A Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrási szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését egyéb szervezetre, közttestületre vagy személyre. Hangsúlyozandó, hogy a módosítás pontosításnak tekinthető, ténylegesen nem szélesíti a Ket. szervi (személyi) hatályát.

→A Ket. 12. § (4) bekezdésének módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrási szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 13. § (2) bekezdés d) pontja módosításának indoka, hogy az ágazati szabályozás folyamatos változása időről időre szükségszerűvé teszi a Ket. tárgyi hatályának, a kivett eljárásoknak és a Ket. szubszidiaritását meghatározó szabályoknak a felülvizsgálatát. Erre tekintettel indokolt az egészségügyi technológiák társadalombiztosítási támogatásával kapcsolatos eljárások privilegizált körbe vétele.

→A hatáskör-telepítés szabályaiból következően indokolt az ügyféli minőséget megalapozó rendelkezések jogforrási szintjének módosítása is a Ket. 15. § (3) bekezdésében.



→A Ket. 15. § (7) bekezdésének módosítása szövegpontosító jellegű, célja annak egyértelművé tétele, hogy a hatóságnak nem kell minden eljárásban automatikusan betekinteni a gondnokoltak nyilvántartásába az ügyfél cselekvőképességének megvizsgálása céljából, hanem csak akkor kell ehhez az eszközhöz nyúlniuk, ha az eljárásban erre okot adó körülmény merül fel.

→A Ket. 18. § (1) bekezdésének módosítása a Ket. 18. § (1) és (2) bekezdése közötti szövegezésbeli koherenciát teremti meg.

→A Ket. 19. § (4) bekezdésének módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrasi szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 21. § (2) bekezdésének módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrasi szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 25. § (1) bekezdésének módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrasi szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 28/A. (6) bekezdésének módosítása az eljárások lehető leggyorsabb lefolytatását, másrészt az ügyfél eljárásba való bekapcsolódásának megkönnyítését célozza a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrasi szint racionalizálásával.

→A módosítási javaslat egyértelművé teszi, hogy jogszabály csak a Ket. 29. § (3) bekezdése záró szövegrészében előírt nyolcnapos határidő tekintetében térhet el a Ket. eljárás megindításáról szóló értesítésre vonatkozó minimumszabályaitól.

→A módosítás célja a jogszabályi hivatkozás pontosítása a Ket. 29. § (10) bekezdésében.

→A Ket. 29. § (3) bekezdés a) pontja értelmében az eljárás megindításáról a hivatalból indult eljárásban az ismert ügyfelet az első eljárási cselekmény elvégzésétől számított nyolc napon belül értesíteni kell. A jogalkalmazás során felmerült, a hivatalbóli eljárás kezdő időpontjával kapcsolatos jogértelmezési probléma kiküszöbölése érdekében indokolt a Ket. 29. § (3) bekezdés a) pontja és a 33. § (5) bekezdése közti összhang megteremtése a fogalomhasználat egységesítésével, a módosítás ezt szolgálja.

→A speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrasi szint racionalizálása érdekében szükséges a Ket. 33. § (7) bekezdés módosítása.

→A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései következetlenül tartalmazzák a „nyomtatvány”, „formanyomtatvány”, „úrlap” kategóriákat. A módosítás célja annak egyértelművé tétele,

hogy a „formanyomtatvány” kifejezés a papír alapú, míg az „elektronikus űrlap” terminológia a digitális formában megjelenő dokumentumot jelöli.

A Ket. 37. § (3) bekezdésének módosítása emellett jogértelmezési problémát kezel, helyesen ugyanis kizárólag az arra vonatkozó hiánypótlási felhívás kibocsátása kizárt, amely a tartalmilag hiánytalan kérelmet benyújtó ügyfelet egyébként közzé nem tett formanyomtatvány kitöltésére, vagyis pusztán egy adminisztratív aktus pótlására kívánja kötelezni.

→A Ket. 38. § (1) bekezdésének módosítását a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása indokolja.

→A Ket. 38/A. § (1) bekezdésének módosítását a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása indokolja.

→A Ket. 38/A. § (3) bekezdésének módosítását a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása indokolja.

→A Ket. 38/A. § (4) bekezdésének módosítását a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása indokolja.

→A Ket. 38/C. § módosítását a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása indokolja.

→A Ket. 42. § (1) bekezdése módosításának indoka, hogy a jövőben a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítő igénybevételére lesz lehetőség a hatósági eljárás során.

→A Ket. 44. § (1) bekezdése módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrási szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a módosítási javaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 44. § (2) bekezdése módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrási szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a törvényjavaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A Ket. 44. § (8) bekezdése módosítását az indokolja, hogy a hatáskör-telepítés jogforrási szintjének meghatározása nem elsősorban az eljárási törvény feladata, hanem alkotmányossági kérdés, ezért a törvényjavaslat jogszabályi szinten is lehetővé teszi hatósági jogkör telepítését.

→A speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges a Ket. 45. § (2) bekezdésének módosítása.

→A speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges a Ket. 45. § (4) bekezdésének módosítása.

→Tekintettel arra, hogy a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény alapján a rendészetért felelős miniszter felhatalmazást kapott rendelet kiadására, így indokolt a Ket. 48. § (3) bekezdésének olyan irányú módosítása, amely feloldja a törvény rendelkezésére vonatkozó előírást.

→A Ket. 51. § (3) bekezdése a törvényen vagy kormányrendeleten alapuló adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozóan tartalmaz előírásokat. A (4) bekezdés a (3) bekezdésre reflektálva szabályozza azokat az eseteket, melyek alapján az adatszolgáltatási kötelezettség megtagadható. Mindezek alapján a (3) és (4) bekezdés alanyainak azonossága indokolt, a módosítás az ehhez szükséges pontosítást végzi el.

→A Ket. 53. § (5) bekezdésének szövegpontosító jellegű módosítás a tanúvallomásra vonatkozó új rendelkezésekkel való összhang megteremtése érdekében szükséges.

→A speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges a Ket. 56. § (3) bekezdésének módosítása.

→A speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges a Ket. 58. § (2) bekezdésének módosítása.

→A Ket. 63. § (1) bekezdés b) pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

→Tekintettel arra, hogy az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény alapján a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter felhatalmazást kapott rendelet kiadására, indokolt a Ket. 65. § (8) bekezdésének olyan irányú módosítása, amely feloldja a törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezésére vonatkozó előírást.

→Tekintettel arra, hogy az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény alapján a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter felhatalmazást kapott rendelet kiadására, így indokolt a Ket. 71. § (7) bekezdésének olyan irányú módosítása, amely feloldja a törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezésére vonatkozó előírást.

→A Ket. 74. § (3) bekezdésének módosítását a végrehajtás elrendelésének megszűnése indokolja.

→Tekintettel arra, hogy jelen rendelkezés az ügyfelek számára állapít meg kedvezőbb feltételeket, így e kedvezmények tekintetében indokolt utat nyitni az eltérő jogi szabályozásnak a Ket. 74. § (5) bekezdésének módosításával.

→A Ket. 80. § (1) bekezdését illetően a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges módosításról van szó, ehhez kapcsolódik a Ket. 80. § (3) bekezdésének egyszerűsítése. A 80. § (2) bekezdésének módosítása szövegezésbeli összhang megteremtését szolgálja.

→A Ket. 80/A. § (1) bekezdés d) pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

→A Ket. jelenleg csak törvény vagy kormányrendelet vonatkozásában teszi szubszidiáriussá a hatósági nyilvántartásra vonatkozó szabályokat, azonban felveti a jogrendszeren belüli inkoherenca veszélyét, tekintettel arra, hogy hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseket alacsonyabb szintű jogszabály is tartalmazhat. A Ket. 82. § (1) bekezdésének módosítása a Ket. hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseit teljes egészében szubszidiáriussá teszi, azok csak akkor alkalmazhatók, ha a hatósági nyilvántartásról szóló külön jogszabály másként nem rendelkezik.

→A jogszabály megszővegezésének következetessége érdekében szükséges a Ket. 85. § (1) bekezdésének pontosítása, figyelemmel a Ket. 85. § (2) bekezdés módosítására.

→A Ket. 86. § (4) bekezdés módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket.-hez képest szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

→A Ket. 86. § (5) bekezdés módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket.-hez képest szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

→Tekintettel arra, hogy a Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítása nyomán, jogszabályi szinten is lehetővé válik hatósági jogkör telepítése, így a Ket. megszővegezésének következetessége érdekében szükséges a módosítás, figyelemmel arra, hogy a Ket. 104. § (2) bekezdése vonatkozásában is hatáskör telepítésről beszélhetünk.

→A Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítása okán szükséges a Ket. 106. § (3) bekezdésének módosítása.

→A Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítása okán szükséges a Ket. 106. § (4) bekezdésének módosítása.

→A Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítása okán szükséges a Ket. 107. § (2) bekezdésének módosítása.

→A módosítási javaslat a Ket. 115. § (1) bekezdés b) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) közötti összhang megteremtését szolgálja, figyelemmel a Ksztv. 4. § (1) bekezdésére.

→A Ket. 12. § (3) bekezdés e) pontjának módosítása okán szükséges a Ket. 116. §-ának módosítása.

→A Ket. hatályos 121. § (1) bekezdés e) pontja értelmében meg kell semmisíteni a hatósági döntést akkor, ha a döntést hozó testületi szerv nem volt határozatképes, vagy nem volt meg a döntéshez szükséges szavazati arány. A gyakorlatban előfordulhat az, hogy a testületi szerv a

döntés meghozatalakor határozatképes volt úgy, hogy közben nem volt jogszabályszerűen megalakítva (pl. nem a jogszabályoknak megfelelően lett a testület összehívva). Ennek alapján indokolt tehát a Ket. 121. § (1) bekezdés e) pontját akként kiegészíteni, hogy testületi szerv döntése abban az esetben is semmis, ha a testületi szerv nem volt jogszabályszerűen megalakítva. Itt szükséges megjegyezni, hogy az ágazati szabályozás igen szerteágazó és specifikus szabályokat tartalmaz a hatósági jogkörrel felruházott testületi szervek létrehozására, megalakítására, felállítására vonatkozóan, ezért a „jogszabályszerű megalakítás” alatt a testületi szerv létrehozására vonatkozó összes jogszabályi rendelkezést érteni kell.

→A Ket. 121. § (1) bekezdés f) pontjának módosítását indokolja egyfelől az, hogy a hivatkozott rendelkezés – a bírósági felülvizsgálat szabályainak átstrukturálásának következtében – a 109. § (3) bekezdésében lesz szabályozva. Másfelől kibővíti a szabály tartalmát azáltal, hogy a 109. § (4) bekezdés rendelkezéseivel ellentétes döntés is semmisnek tekintendő a jövőben.

→A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései következtelenül tartalmazzák a „nyomtatvány”, „formanyomtatvány”, „űrlap” kategóriákat. A Ket. 164. § (2) bekezdés e) pontja módosításának célja annak egyértelművé tétele, hogy a „formanyomtatvány” kifejezés a papír alapú, míg az „elektronikus űrlap” terminológia a digitális formában megjelenő dokumentumot jelöli.

→A Ket. 172. § c) pontja módosításának indoka, hogy a jövőben a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítő igénybevételére lesz lehetőség a hatósági eljárás során.

→A Ket. 174. § (1) bekezdés g) pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

→A Ket. hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályainak módosítása indokolja a Ket. 174. § (4) bekezdésének módosítását.

#### *Az 5. §-hoz*

→A Ket. 4. § (2) bekezdése módosításának indoka, hogy a hatóság által a nem jogszabályszerű eljárással okozott kárt a károsult ügyféli minőségétől függetlenül meg kell téríteni.

→A 13. § (2) bekezdésében kodifikációs hiba javítása miatt szükséges a második g) pont deregulációja.

→A Ket. 16. § (1) bekezdés a) pontjának pontosítása vált szükségessé arra figyelemmel, hogy a módosítási javaslat az eljárás megindításának szabályai között egyértelművé teszi, hogy a hivatalból folytatott eljárásokra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.

→A Ket. 19. § (1) bekezdésében a szervezeti egységre való hatáskör-telepítési tilalom deregulációjának indoka az, hogy nem a Ket.-ben mint eljárási kódexben szükséges szabályozni egy hatósági feladatokkal ellátott szerv feladatellátásával összefüggő szervezeti kérdéseket. Ha a jogalkotó egy adott szerv hatásköreinek megállapításakor azt tartja

indokoltnak, hogy egy szerv szervezeti egysége is ellásson hatósági feladatokat, ez olyan közjogi, illetve szervezeti szabályozási kérdés, amely tekintetében az Alaptörvény, a központi államigazgatási szervekről, valamint a Ksztv., továbbá az Alkotmánybíróság határozatai adta keretek között az szervezetet szabályozó ágazati jogszabályban indokolt rögzíteni az alkotmányos működést és feladatellátást biztosító anyagi jogi szabályokat.

→A Ket. 19. § (2) bekezdésének módosítása szövegpontosító jellegű.

→Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 20. § (5) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

→Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 23. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

→A Ket. 26. § (3) bekezdés pontjának pontosítása vált szükségessé arra figyelemmel, hogy a módosítási javaslat az eljárás megindításának szabályai között egyértelművé teszi, hogy a hivatalból folytatott eljárásokra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.

→A hatósági ellenőrzés szabályainak átfogó felülvizsgálatával összefüggésben a folyamatos ellenőrzéssel kapcsolatos speciális értesítési szabályt a VI. Fejezet tartalmazza, erre tekintettel indokolt a Ket. 29. § (4) bekezdés c) pontjának deregulációja.

→A módosítási javaslat a Ket. 29. § (9) bekezdésében indokolatlan törvényi hivatkozást töröl.

→A Ket. 33. § (9) bekezdésének egyértelmű érvényesülése, a két rendelkezés között összhang megteremtéséhez szükséges a Ket. 33. § (8) bekezdésének módosítása.

→A eljárás akadályozásának jogkövetkezményeként kiszabható eljárási bírság valamint az okozott többletköltségek megtérítésére vonatkozó szabályok megváltozására tekintettel szükséges a 48. § (2) bekezdésének módosítása.

→A eljárás akadályozásának jogkövetkezményeként kiszabható eljárási bírság valamint az okozott többletköltségek megtérítésére vonatkozó szabályok megváltozására tekintettel szükséges a 48. § (6) bekezdésének módosítása.

→Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 50. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

→A Ket. 63. § (4) bekezdésének pontosítása a jegyzőkönyv szabályainak módosítására tekintettel indokolt.

→Az egyezségi kísérelt szabályainak módosítása indokolja a Ket. 64. §-ának hatályon kívül helyezését.

→A hatósági szerződés módosítására vonatkozó jelenleg hatályos egyes szabályok hatályon kívül helyezése szükséges tekintettel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénnyel (a továbbiakban: Ptk.) való párhuzamosságukra.

A Ptk.-beli keretszabályokhoz képest nem indokolt szigorúbb vagy kedvezőbb módosítási feltételek meghatározása a hatósági szerződés módosítása tekintetében azon túl, hogy a hatóság méltányosságot gyakorolhat, ha a szerződésben foglaltak ügyfél általi megszegése esetén a végrehajtási eljárás alkalmazása helyett a szerződés módosítását választja. Ezt a speciális elemet az indokolja, hogy a hatóság a közérdek képviselőjeként jelenik meg, és az ügyfélhez képesti pozíciójánál fogva, a közigazgatási jogviszony alá-fölérendeltségi jellegét megjelenítve a közérdeket érvényesíti a hatósági szerződés módosítása során (ahogy egyébként a határozata meghozatalánál is). Mindezekre tekintettel indokolt a Ket. 77. § (1) bekezdésének módosítása.

→Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 81/A. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

→A Ket. 83. § (1) bekezdése módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket.-hez képest szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

→A módosítási javaslat deregulálja a Ket. 85. § (2) bekezdését az önálló normatartalom hiányára tekintettel.

→A Ket. 86. § (2) bekezdése módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket.-hez képest szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

→A Ket. 107. § (3) bekezdése módosítását a bírósági felülvizsgálatról szóló rendelkezések újrastrukturálása indokolja.

→A Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó előírásai több olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyek párhuzamosak a Pp. és a Knp. rendelkezéseivel. A Ket. 109-111. §-a módosítása ennek megfelelően a párhuzamosságok megszüntetése mellett a Pp.-be és a Knp.-be helyezi át a bírósági eljárásra vonatkozó szabályokat a Ket. bírósági szabályainak átstrukturálása mellett.

→A Ket. 112. § (1) bekezdésének módosítása miatt indokolt a 112. § (2) bekezdés d) pontjának hatályon kívül helyezése.

→A 171. § (1) bekezdésében foglalt szabály dogmatikailag helyes kezelése érdekében új alcím alatt, a Ket. alkalmazandósági szabályaként lesz szabályozva.

→ A 172. § e) pont szerinti értelmező rendelkezés hatályon kívül helyezését a jogalkalmazói gyakorlat visszajelzései teszik szükségessé: a hatásterület fogalma, kiterjedése és ennek megállapítása csak konkrét tevékenység- és létesítményfajtára értelmezhető, így azt az ágazati joganyagoknak kell részletesen szabályoznia. A Ket.-ben meghatározott definíció a gyakorlatban

félreértésekhez és bizonytalan jogalkalmazáshoz vezetett, így a rendelkezés deregulálendő.

→A Ket. 174. § (1) bekezdés c) pontjának hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy a jövőben a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítő igénybevételére lesz lehetőség a hatósági eljárás során.

→A Ket. 174. § (2) bekezdése módosításának indoka, hogy a jövőben a Köt. szerint névjegyzékbe vett közvetítő igénybevételére lesz lehetőség a hatósági eljárás során.

#### *A 6. §-hoz*

→A Ket. és a Knp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a végzések bírósági felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a Pp. vagy a Knp. szabályozza.

#### *A 7. §-hoz*

→A Hkr. hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy a Hkr. rendelkezéseinek egyik része a Ket.-ben lesz a továbbiakban szabályozva, míg a fennmaradó tárgyköröket a Köt. is tartalmazza, így a Köt-re való hivatkozás feleslegessé teszi a végrehajtási rendelet szabályait.